

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-40-07

Druk nr 1683
Warszawa, 26 kwietnia 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw wraz z projektem aktu wykonawczego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 363 i Nr 208, poz. 1541) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes Agencji dokonuje, w drodze decyzji, wpisu do rejestru podmiotów po stwierdzeniu, w wyniku kontroli, że wnioskodawca:

- 1) dysponuje systemem informatycznym zapewniającym prawidłowe prowadzenie ewidencji i przekazywanie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2-6, albo posiada dostęp do takiego systemu;
- 2) posiada pomieszczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których będą przechowywane dokumenty związane z ewidencją, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2;
- 3) posiada urządzenia poświadczone dowodem legalizacji zgodnie z przepisami o miarach, zapewniające prawidłowe pomiary ilości mleka podczas jego załadunku oraz rozładunku.

3. Wniosek o wpis do rejestru podmiotów jest składany do Prezesa Agencji w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności w zakresie skupu mleka i zawiera:
- 1) imię i nazwisko, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), jeżeli został nadany, oraz siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) wskazanie daty planowanego rozpoczęcia działalności w zakresie skupu mleka;
 - 3) wskazanie województwa lub województw, na których obszarze wnioskodawca będzie wykonywać działalność w zakresie skupu mleka;
 - 4) nazwę systemu informatycznego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, oraz nazwę producenta oprogramowania tego systemu;
 - 5) wskazanie metod:
 - a) pobierania próbek mleka do badania zawartości tłuszczu w mleku,
 - b) badania zawartości tłuszczu w mleku;
 - 6) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu skupującego;
 - 7) numer rachunku bankowego, o którym mowa w art. 33 ust. 3a;

- 8) imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy;
 - 9) wskazanie miejsca przechowywania dokumentów związanych z ewidencją, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza:
- 1) zaświadczenie o wpisie do rejestru zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego, prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego;
 - 2) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
 - 3) kopię decyzji o nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego podmiotowi skupującemu;
 - 4) kopię umowy z bankiem lub zaświadczenie dotyczące prowadzenia rachunku bankowego, o którym mowa w art. 33 ust. 3a;
 - 5) oświadczenie, że znane mu są obowiązki związane z wykonywaniem działalności w zakresie skupu mleka, w szczególności dotyczące:
 - a) wykonywania badania zawartości tłuszczu w mleku, uwzględnianej przy rozliczaniu indywidualnych ilości referencyjnych,

w laboratorium, o którym mowa w art. 21 ust. 1,

b) prowadzenia ewidencji oraz do przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2-6,

c) skupu mleka wyłącznie od producentów posiadających indywidualne ilości referencyjne.”;

2) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 i 6-8, podmiot skupujący jest obowiązany do dostarczenia kopii dokumentów potwierdzających zaistniałe zmiany.”;

3) w art. 10:

a) w ust. 1:

– w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przekazywania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy dotyczących:”,

– w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przekazywania dostawcy hurtowemu, w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy dotyczących:”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W przypadku określonym w art. 8 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego dokonuje oszacowania ilości mleka dostarczonego przez poszczególnych dostawców hurtowych podmiotowi skupującemu na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.”;
- 4) art. 10a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 10a. 1. W przypadku nieprzekazania przez podmiot skupujący w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego wzywa podmiot skupujący do spełnienia tego obowiązku zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.
2. Podmiot skupujący, który, mimo wezwania, nie przekazał informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5, zostaje wykreślony z rejestru podmiotów.”;
- 5) w art. 11 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Dostawca bezpośredni jest obowiązany do przekazywania właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, w terminie określonym w art. 11 ust. 2

rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji za poprzedni rok kwotowy o ilości:";

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. W przypadku nieprzekazania przez dostawcę bezpośredniego w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji wzywa dostawcę bezpośredniego do spełnienia tego obowiązku zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

2. Właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji cofa, w drodze decyzji, przyznaną indywidualną ilość referencyjną, jeżeli dostawca bezpośredni, mimo wezwania, nie przekazał informacji, o których mowa w art. 11 ust. 3.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.”;

7) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Dostawca hurtowy i dostawca bezpośredni są obowiązani wprowadzać do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilościach nieprzekraczających posiadanych przez nich możliwości produkcyjnych.

2. Możliwości produkcyjne, o których mowa w ust. 1, określa się, w ramach czynności sprawdzających wymienionych w art. 49 ust. 1 pkt 2, na podstawie:

- 1) dokumentów dotyczących oceny wartości użytkowej krów mlecznych, wydanych przez podmiot uprawniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej bydła mlecznego lub
 - 2) bieżącej informacji w zakresie przeciętnego rocznego udoju mleka od 1 krowy w danym województwie opublikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Roczniku Statystycznym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, lub
 - 3) bieżącej informacji w zakresie przeciętnej wydajności ocenianych krów mlecznych według ras i województw opublikowanej przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego.
3. Możliwości produkcyjne posiadane przez dostawcę hurtowego i dostawcę bezpośredniego określa się w wysokości odpowiadającej rzeczywistym możliwościom produkcyjnym.”;
- 8) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca danego roku kwotowego, na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.”;
- 9) art. 16 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 16. 1. W przypadku producenta rozwijającego produkcję mleka warunkiem przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej

rezerwy w danym roku kwotowym jest zwiększenie sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych w roku kwotowym poprzedzającym rok kwotowy, w którym złożono wniosek określony w art. 15 ust. 1.

2. Zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, jest wykazywane przez:
 - 1) dostawcę hurtowego – po przeliczeniu na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu;
 - 2) dostawcę bezpośredniego – po przeliczeniu z zastosowaniem współczynników równoważności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 5.
3. Zwiększenie, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 30% indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej własność producenta w dniu 31 marca roku kwotowego poprzedzającego rok kwotowy, w którym złożono wniosek określony w art. 15 ust. 1.
4. Zwiększenie sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych producent potwierdza, przedstawiając faktury lub inne dokumenty potwierdzające sprzedaż mleka lub przetworów mlecznych.
5. Kopie faktur lub dokumentów, o których mowa w ust. 4, producent rozwijający produkcję mleka dołącza do wniosku określonego w art. 15 ust. 1.”;

10) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Indywidualną ilość referencyjną z krajowej rezerwy przyznaje się w wysokości nadwyżki

wielkości sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych przeliczonych na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu lub przeliczonych z zastosowaniem współczynników równoważności, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 5, w poprzednim roku kwotowym nad wielkością indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej własność producenta w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1.

2. W przypadku gdy wysokość indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy ustalona zgodnie z ust. 1 jest większa niż wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będąca przedmiotem wniosku określonego w art. 15 ust. 1, indywidualna ilość referencyjna z krajowej rezerwy jest ustalana w ilości wskazanej przez producenta w tym wniosku.
3. W przypadku gdy wysokość indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy ustalona zgodnie z ust. 1 jest mniejsza niż wielkość indywidualnej ilości referencyjnej będąca przedmiotem wniosku określonego w art. 15 ust. 1, indywidualna ilość referencyjna z krajowej rezerwy jest ustalana w ilości ustalonej zgodnie z ust. 1.
4. Wysokość indywidualnej ilości referencyjnej przyznanej z krajowej rezerwy nie może być większa niż 20 000 kg .

5. W przypadku gdy suma indywidualnych ilości referencyjnych dla dostawców hurtowych ustalona zgodnie z art. 16 i ust. 1-4 jest większa od wysokości krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 17 i pomniejszonej o część tej rezerwy przeznaczonej na cele, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, do ustalenia wysokości indywidualnych ilości referencyjnych stosuje się współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych.
6. W przypadku gdy suma indywidualnych ilości referencyjnych dla dostawców bezpośrednich ustalona zgodnie z art. 16 i ust. 1-4 jest większa od wysokości krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ustawy i pomniejszonej o część tej rezerwy przeznaczonej na cele, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3 i 4, do ustalenia wysokości indywidualnych ilości referencyjnych stosuje się współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich.
7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, jeżeli zaistnieją okoliczności, o których mowa w ust. 5 lub 6, określi, w drodze rozporządzenia, współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajo-

wej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych lub współczynnik przydziału indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich, mając na względzie racjonalne rozdysponowanie krajowej rezerwy w danym roku kwotowym.”;

11) uchyla się art. 18;

12) w art. 22:

a) uchyla się ust. 5;

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, między producentami:

1) posiadającymi gospodarstwa lub większe ich części na obszarze właściwości miejscowej tego samego dyrektora oddziału terenowego Agencji, określonej według miejsca położenia gospodarstw – do krajowej rezerwy przechodzi 5% indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej przedmiot tej umowy,

2) posiadającymi gospodarstwa na obszarze właściwości miejscowej więcej niż jednego dyrektora oddziału terenowego Agencji, określonej według miejsca położenia gospodarstw – do krajowej rezerwy przechodzi 15% indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej przedmiot tej umowy

– po zaokrągleniu do liczby całkowitej, jednak w ilości nie mniejszej niż jeden kilogram.”;

13) w art. 22a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Część indywidualnej ilości referencyjnej, a w przypadkach określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 załącznika, indywidualna ilość referencyjna, może zostać oddana w używanie wyłącznie producentowi, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej na dany rok kwotowy, która dla swojej skuteczności wymaga wydania przez dyrektora właściwego miejscowo dla oddającego w używanie oddziału terenowego Agencji decyzji, w której zatwierdza tę umowę.”,

b) uchyla się ust. 4;

14) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie dostarczonych przez zbywcę lub biorącego w używanie dokumentów, o których mowa w art. 22 lub 22a, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji:

- 1) wydaje decyzję, w której zatwierdza umowę oraz stwierdza wielkość indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej każdej ze stron umowy;
- 2) powiadamia o wydanej decyzji podmioty skupujące właściwe dla stron umowy;
- 3) przesyła niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w pkt 1, właściwemu miejscowo dla nabywcy lub biorącego w używanie dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, jeżeli umowa zbycia lub oddania w używanie indywidualnej ilości referencyjnej została zawarta między producentami, których miejsce zamieszkania albo siedziba znajduje się na

obszarze właściwości miejscowej więcej niż jednego dyrektora oddziału terenowego Agencji.”,

15) w art. 24:

a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. W przypadku otrzymania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy nie dokonuje się konwersji indywidualnej ilości referencyjnej w okresie 2 lat od dnia, w którym decyzja określona w ust. 6 stała się ostateczna.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku konwersji sprzedaży bezpośredniej na dostawę referencyjna zawartość tłuszczu dla mleka objętego dostawami po dokonaniu konwersji pozostaje bez zmian w stosunku do referencyjnej zawartości tłuszczu dla mleka objętego dostawami przed dokonaniem konwersji, jeżeli producent przedłoży właściwemu miejscowo dyrektorowi oddziału terenowego Agencji dokument dotyczący oceny użytkowości krów mlecznych, za okres 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia wniosku, potwierdzający wyższą niż 38 g/kg zawartość tłuszczu w mleku objętym sprzedażą bezpośrednią, wydany przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego.”;

16) w art. 32 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku wprowadzenia przez producenta do obrotu w roku kwotowym mleka lub przetworów mlecznych w ilości mniejszej niż 70% indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej temu producentowi na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji

zmniejsza, w drodze decyzji, indywidualną ilość referencyjną o jej niewykorzystaną część.

2. W przypadku gdy producent nie wprowadził do obrotu w roku kwotowym mleka lub przetworów mlecznych w ramach indywidualnej ilości referencyjnej przysługującej temu producentowi na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji cofa, w drodze decyzji, indywidualną ilość referencyjną.”;

17) w art. 33:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do producentów, którzy, mimo oddania w używanie lub zbycia całości indywidualnej ilości referencyjnej, przysługującej tym producentom na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, wprowadzili do obrotu mleko lub przetwory mleczne.”,

- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kwotę z tytułu zwrotu zaliczek podmiot skupujący zwraca dostawcy hurtowemu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja określona w ust. 5 stała się ostateczna.”,

- c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli podmiot skupujący zaprzestał wykonywania działalności w zakresie skupu mleka, jest obowiązany do przekazania środków pieniężnych, o których mowa w art. 36 ust. 5a, na wyodrębniony rachunek bankowy oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego, w terminie 7 dni

od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.”;

18) w art. 35 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes Agencji na podstawie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 5 i art. 11 ust. 3, ustala stopień wykorzystania krajowej ilości referencyjnej, a w przypadku jej przekroczenia określa krajowy współczynnik realokacji.”;

19) w art. 36:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zaliczkę, o której mowa w art. 33 ust. 2, oraz dopłatę, o której mowa w ust. 3 pkt 3, podmiot skupujący gromadzi na wyodrębnionym rachunku bankowym.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dopłatę, o której mowa w ust. 5, wraz z wpłaconymi zaliczkami, podmiot skupujący jest obowiązany przekazać na rachunek bankowy oddziału terenowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę dostawcy hurtowego w terminie określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.”;

20) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca bezpośredni jest obowiązany wpłacić należną opłatę na rachunek bankowy właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego Agencji w terminie określonym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.”;

21) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do opłat, dopłat i zaliczek na poczet opłaty stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.”;

22) w art. 41a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji ustala, w terminie określonym w art. 9 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, średnią ważoną referencyjnych zawartości tłuszczu dla poprzedniego roku kwotowego.”;

23) w art. 42 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Agencja realizuje zadania określone w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 3-12 załącznika, w zakresie:”;

24) w art. 43:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 3-10 załącznika, Prezes Agencji:”;

b) ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 10 załącznika, właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji, realizując zadania, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g, prowadzi rejestr podmiotów ubiegających się o dopłaty.

3. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 11 załącznika, Prezes Agencji, realizując zadania, o których mowa w art. 42 pkt 3, wydaje producentom serów, na ich wniosek, zezwolenia na wykorzystywanie kazeiny i kazeinianów do produkcji serów.
4. W przypadku wykorzystywania przez producentów kazeiny i kazeinianów do produkcji serów bez zezwolenia, o którym mowa w art. 42 pkt 3, lub wykorzystania kazeiny i kazeinianów do produkcji serów w ilości przekraczającej dozwoloną ilość określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 12 załącznika, producent jest obowiązany do wniesienia kary pieniężnej w wysokości określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 12 załącznika, na wyodrębniony rachunek bankowy Agencji.”;

25) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 4 załącznika, Prezes Agencji, w ramach dopłat do zakupu masła, wydaje podmiotom wymienionym w art. 42 pkt 2 lit. f bony uprawniające do zakupu określonej ilości masła od dostawców wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2.”;

26) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. W zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 4 i 9 załącznika, Prezes Agencji wydaje i poświadcza formularz kontrolny (formularz T5) w zakresie przemieszczania przetworów mlecznych wykorzystywanych

w ramach dopłat, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. b, c oraz e.”;

27) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Prezes Agencji, w zakresie określonym w rozporządzeniach, o których mowa w pkt 4-6 załącznika, wydaje certyfikat jakości masła, odtłuszczonego mleka w proszku i śmietanki przeznaczonych do wykorzystania w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;

28) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. Poza dopłatami, o których mowa w art. 42 pkt 2 lit. g, pochodzącymi ze środków Unii Europejskiej, spożycie mleka i przetworów mlecznych jest dofinansowywane:

- 1) ze środków finansowych pochodzących z Funduszu Promocji Mleczarstwa przewidzianych w planie finansowym tego Funduszu – w przedszkolach i szkołach, z wyłączeniem szkół podstawowych i wyższych;
 - 2) z przychodów Agencji pochodzących z dotacji budżetowej – w szkołach podstawowych.
2. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zwane dalej „dopłatą krajową”, jest wypłacane przez Agencję i nie może być wyższe niż 100% maksymalnej ceny mleka o zawartości co najmniej 1% tłuszczu, poddanego obróbce cieplnej, w opakowaniach o pojemności mniejszej niż 0,23 l, ale nie mniejszej niż 0,20 l,

ustalanej w przepisach wydanych na podstawie art. 42a.

3. W przypadku gdy cena mleka lub przetworu mlecznego dostarczonych do szkół podstawowych jest niższa niż maksymalna cena mleka, o której mowa w ust. 2, dofinansowanie zmniejsza się do ceny dostarczonego mleka lub przetworu mlecznego.
4. Dopłata krajowa jest przyznawana do maksymalnej ilości 0,25 l ekwiwalentu mleka na jednego ucznia na jeden dzień nauki szkolnej, ustalonego zgodnie z art. 5 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 10 załącznika.
5. Warunkiem uzyskania dopłaty krajowej jest dostarczanie mleka i przetworów mlecznych do szkół podstawowych bezpłatnie lub w cenie nie wyższej niż różnica między ceną maksymalną dostarczonego mleka lub przetworu mlecznego a ceną maksymalną określoną w ust. 2.”;

29) po art. 46 dodaje się art. 46a i 46b w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Dopłata krajowa jest udzielana:

- 1) podmiotom wpisanym do rejestru podmiotów ubiegających się o dopłaty, o którym mowa w art. 43 ust. 2, dostarczającym mleko lub przetwory mleczne do szkół podstawowych, na zasadach i zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 10 załącznika;
- 2) na wniosek składany do właściwego miejscowo dyrektora oddziału terenowego

Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

2. Kontrole dotyczące wykorzystania dopłat krajowych przeprowadza się na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 10 załącznika.
3. Do kontroli, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 20 i 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.²⁾).

Art. 46b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wypłacania dopłaty krajowej, a także szczegółowy zakres kontroli wykorzystania tej dopłaty, mając w szczególności na uwadze określenie terminów dokonywania poszczególnych czynności związanych z wypłatą dopłat krajowych, przepisy Unii Europejskiej w zakresie dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w przedszkolach i szkołach, a także zabezpieczenie prawidłowego wydatkowania tych środków.”;

30) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Kontrole i czynności sprawdzające

Art. 49. 1. Agencja przeprowadza:

- 1) kontrole podmiotów skupujących w zakresie spełniania warunków określonych w art. 4 ust. 2;

2) czynności sprawdzające dostawców hurtowych, dostawców bezpośrednich, podmioty skupujące oraz podmioty wymienione w art. 42b i 43, w zakresie wykonywania przez te podmioty obowiązków związanych z kwotowaniem produkcji mleka, zakupem interwencyjnym i sprzedażą interwencyjną, dopłatami do przechowywania, przetwórstwa i konsumpcji przetworów mlecznych oraz wykorzystywaniem kazeiny i kazeinianów do produkcji serów, w ramach realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji.

3. Do przeprowadzania przez Agencję kontroli oraz czynności sprawdzających stosuje się przepisy art. 20 i 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych.”;

31) rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 6

Kary pieniężne

„Art. 53. 1. Podmiot skupujący, który wykonuje działalność w zakresie skupu mleka bez wpisu do rejestru podmiotów, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

1) wyrażonej w kilogramach ilości mleka skupionego w okresie wykonywania tej

działalności bez wpisu do rejestru podmiotów i

2) wysokości 50% opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.

2. Podmiot skupujący, który skupuje mleko od producentów nieposiadających indywidualnych ilości referencyjnych, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

1) wyrażonej w kilogramach ilości skupionego mleka od tych producentów i

2) wysokości 50% opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.

Art. 54. Podmiot skupujący, który nie prześle w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji określonych w art. 10 ust. 1 pkt 5, podlega karze pieniężnej w wysokości ustalonej na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

Art. 54a. 1. Podmiot skupujący, który podaje w informacjach określonych w art. 10 ust. 1 pkt 5 ilość mleka dostarczonego podmiotowi skupującemu inną niż ilość faktycznie skupiona, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

1) opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i

- 2) 0,01% różnicy, wyrażonej w kilogramach, ilości mleka faktycznie skupionego i ilości mleka podanej w informacji, i
 - 3) ilości dni za każdy dzień zwłoki w przesłaniu prawidłowej informacji.
2. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż iloczyn:
- 1) różnicy między ilością mleka dostarczonego podmiotowi skupującemu a ilością mleka podaną w informacji, o której mowa w ust. 1, i
 - 2) wysokości opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.

Art. 54b. Podmiot skupujący, który wykazuje w dokumencie potwierdzającym dostawę mleka ilość mleka inną niż ilość mleka ustalona przy jego rozładunku u podmiotu skupującego, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
- 2) różnicy, wyrażonej w kilogramach, ilości mleka określonej w dokumencie potwierdzającym dostawę mleka i ilości mleka ustalonej przy rozładunku.

Art. 54c. Podmiot skupujący, który uniemożliwia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1

załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 20 000 zł.

Art. 54d. Podmiot skupujący, który utrudnia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 10 000 zł.

Art. 54e. Podmiot skupujący, który nie wykonuje obowiązków lub narusza wymagania określone w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 20 000 zł.

Art. 54f. Podmiot skupujący, który nie spełnia obowiązku określonego w art. 10 ust. 1 pkt 6, podlega karze pieniężnej w wysokości 500 zł.

Art. 54g. Podmiot skupujący, który przekroczył dopuszczalne odchylenia określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 2, potwierdzone międzylaboratoryjnymi badaniami porównawczymi w dwóch kolejnych badaniach zawartości tłuszczu w mleku, podlega karze pieniężnej w wysokości 2 000 zł.

Art. 54h. Kto dostarcza mleko podmiotowi skupującemu niewpisanemu do rejestru podmiotów, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 2 000 zł.

Art. 54i. 1. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który wprowadza do obrotu mleko lub przetwory mleczne w ilości przekraczającej oszacowane posiadane możliwości

produkcyjne, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) wyrażonego w kilogramach przekroczenia i
 - 2) wysokości 25% opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.
2. Podstawą wymiaru kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, jest nadwyżka ilości mleka wprowadzonego do obrotu przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego w okresie objętym czynnościami sprawdzającymi, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2, nad ilością mleka lub przetworów mlecznych oszacowanych zgodnie z art. 12a ust. 2, pomniejszoną o ilości mleka lub przetworów mlecznych wykorzystanych na spożycie własne lub do karmienia zwierząt.
3. Kary pieniężnej nie wymierza się, jeżeli nadwyżka, o której mowa w ust. 2, nie przekracza 20% możliwości produkcyjnych posiadanych przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego oszacowanych zgodnie z art. 12a.

Art. 54j. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który uniemożliwia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 zł do 500 zł.

Art. 54k. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który utrudnia przeprowadzenie kontroli lub czynności sprawdzających w zakresie określonym w ustawie oraz w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 zł do 200 zł.

Art. 54l. Dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni, który nie wykonuje obowiązków lub narusza wymagania określone w art. 24 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 2 000 zł.

Art. 54m. Dostawca bezpośredni, który nie prześle w terminie określonym w art. 11 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika, informacji określonych w art. 11 ust. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości ustalonej na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1 załącznika.

Art. 54n. Dostawca bezpośredni, który podaje w informacjach określonych w art. 11 ust. 3 ilość mleka lub przetworów mlecznych inną niż ilość, która została przez niego wprowadzona do obrotu, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej iloczyn:

- 1) opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej i
- 2) 0,01% różnicy wyrażonej w kilogramach ilości mleka faktycznie skupionego i ilości mleka podanej w informacji, i

- 3) ilości dni za każdy dzień zwłoki w przesłaniu prawidłowej informacji.

Art. 54o. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta, albo siedzibę podmiotu skupującego wydaje decyzję w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji.
3. Wymierzając karę pieniężną określoną w art. 54c-54e, 54h, 54j-54l, dyrektor oddziału terenowego Agencji, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę wpływ czynu zabronionego na prawidłowe funkcjonowanie systemu kwotowania produkcji mleka.
4. Opłatę, o której mowa w art. 33 ust. 1, przelicza się na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 55. 1. Kar pieniężnych nie wymierza się, jeżeli od końca roku kwotowego, w którym popełniono czyn zabroniony, upłynęły 3 lata.

2. Od nieuiszczonych w terminie kar pieniężnych pobiera się odsetki za każdy dzień zwłoki w wysokości przewidzianej dla zaległości podatkowych.
3. Do egzekucji kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę stosuje się przepisy

o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

32) załącznik do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.³⁾) w art. 8 w § 1 po pkt 16 dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 36 ust. 4a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 363, Nr 208, poz. 1541 i Nr, poz.)”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁴⁾) w art. 829 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 36 ust. 4a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 363, Nr 208, poz. 1541 i Nr ..., poz.)”.

Art. 4. 1. Podmioty skupujące wpisane, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego rejestru podmiotów skupujących mleko, przekazują temu Prezesowi informację o numerze posiadanego rachunku bankowego, o którym mowa w art. 36 ust. 4a ustawy wymienionej w art. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku nieprzekazania w terminie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes Agencji Rynku Rolnego wykreśla, w drodze decyzji, podmiot skupujący z rejestru podmiotów skupujących mleko.

Art. 5. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy wymienionej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Do spraw dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 3-6 ustawy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 54-54a i 54m-54n tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Umarza się postępowania wszczęte na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 1, 2 i 7 ustawy, o której mowa w ust. 1, niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji, stosownie do swojej właściwości, przejmują prowadzenie spraw prowadzonych przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych związanych z wymierzaniem kar pieniężnych, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1.

2. Przejęcie prowadzenia spraw, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przekazanie dokumentacji w formie papierowej lub w formie danych zapisanych na elektronicznych nośnikach informacji.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekaze Prezesowi Agencji Rynku Rolnego w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokumentację, o której mowa w ust. 2.

4. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekaze niezwłocznie właściwym miejscowo dyrektorom oddziałów terenowych Agencji Rynku Rolnego dokumentację, o której mowa w ust. 2, przekazaną przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych zgodnie z ust. 3.

Art. 7. Przepisu art. 24 ust. 6b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do producenta, który otrzymał indywidualną ilość referencyjną przyznaną z krajowej rezerwy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635.
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964, z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 132, poz. 1110, Nr 141, poz. 1182, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 92, poz. 638, Nr 133, poz. 935, Nr 170, poz. 1217, Nr 187, poz. 1381, Nr 208, poz. 1541 oraz z 2007 r. Nr 220, poz. 1600.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381.
 - 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i Nr 186, poz. 1379.

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE ORGANIZACJI RYNKU
MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH:

- 1) rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. UE L 94 z 31.03.2004, str. 22; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 43, str. 333, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 123; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 391, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. WE L 160 z 26.06.1999, str. 48; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 366, z późn. zm.);
- 4) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty (Dz.Urz. UE L 308 z 25.11.2005, str. 1, z późn. zm.);
- 5) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/99 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany (Dz.Urz. WE L 333 z 24.12.1999, str. 11; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 67, z późn. zm.);

- 6) rozporządzenie Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka w proszku (Dz.Urz. WE L 37 z 07.02.2001, str. 100; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 339, z późn. zm.);
- 7) rozporządzenie Komisji (WE) nr 734/2006 z dnia 16 maja 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2006/2007 (Dz.Urz. UE L 129 z 17.05.2006, str. 3);
- 8) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2921/90 z dnia 10 października 1990 r. w sprawie pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego (Dz.Urz. WE L 279 z 11.10.1990, str. 22; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 387, z późn. zm.);
- 9) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2799/99 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu (Dz.Urz. WE L 340 z 31.12.1999, str. 3; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 110, z późn. zm.);
- 10) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie pomocy wspólnotowej w odniesieniu do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych (Dz.Urz. WE L 311 z 12.12.2000, str. 37; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 43, z późn. zm.);
- 11) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiające dodatkowe ogólne zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera (Dz.Urz.

WE L 201 z 31.07.1990, str. 7; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 105, z późn zm.);

- 12) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1547/2006 z dnia 13 października 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2204/90 (Dz.Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 8).

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 363 i Nr 208, poz. 1541) został przygotowany głównie w celu konieczności uwzględnienia zmiany uwarunkowań na rynku mleka w Polsce związanych z przewidywaną niską wysokością krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej począwszy od roku kwotowego 2007/2008, uzasadniających zniesienie regionalizacji w obrocie indywidualnymi ilościami i referencyjnymi oraz zmianę zasad rozdysponowania krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej.

Jednocześnie proponowane zmiany mają na celu wdrożenie dofinansowania spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych ze środków Agencji Rynku Rolnego z uwagi na potrzebę zwiększenia zainteresowania młodzieży spożyciem mleka i przetworów mlecznych, a tym samym powiększenia grona konsumentów na tym rynku.

Dodatkowo projektowany akt normatywny służy zapewnieniu zgodności przepisów krajowych z przepisami prawa Unii Europejskiej, w szczególności w związku z wejściem w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1468/2006 z dnia 4 października 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 595/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. UE L 274 z 5.10.2006, str. 6) oraz zmian przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej na rynku mleka i przetworów mlecznych mających na celu skonsolidowanie oraz usystematyzowanie przepisów w ww. zakresie.

Projekt ustawy zakłada również całościową zmianę systemu kar za naruszenie przepisów w zakresie organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w celu poprawy funkcjonalności i skuteczności systemu kwotowania produkcji mleka w Polsce. Projektowane zmiany mają w szczególności na celu wprowadzenie kar za działalność prowadzoną przez dostawców hurtowych lub dostawców bezpośrednich polegającą na wprowadzaniu do obrotu mleka lub przetworów

mlecznych w ilościach nieodzwierciedlających możliwości produkcyjnych tych dostawców, tj. wprowadzania do obrotu, jako własnego, mleka pochodzącego od innych producentów. Jednocześnie, z uwagi na powyższą zmianę przepisów karnych, w projekcie ustawy proponuje się nałożenie obowiązku na tych dostawców wprowadzania do obrotu mleka lub przetworów mlecznych w ilościach nieprzekraczających posiadanych przez nich możliwości produkcyjnych. W związku z tym w projekcie ustawy zaproponowano wprowadzenie przepisów dających Agencji Rynku Rolnego uprawnienie do określenia tych możliwości.

Mając na uwadze ewentualne zmiany przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz związane z tym ryzyko braku spójności prawa krajowego z prawem Unii Europejskiej, w projekcie ustawy zaproponowano wprowadzenie odesłań do odpowiednich przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie ustanowionych w tym prawie terminów dotyczących wywiązywania się przez uczestników mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej na rynku mleka i przetworów mlecznych z ustanowionych obowiązków.

Ponadto zaproponowane zmiany są podyktowane uwagami zgłoszonymi przez audytorów Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w związku z przeprowadzoną w 2006 r. kontrolą w zakresie systemu kwotowania produkcji mleka w Polsce.

Projekt ustawy wprowadza ponadto zmiany w obowiązujących przepisach wynikające z dotychczasowych doświadczeń Agencji Rynku Rolnego w zakresie administrowania systemem kwotowania produkcji mleka oraz realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej na rynku mleka i przetworów mlecznych.

Zmiany przepisów ustawy mające na celu uwzględnienie nowych uwarunkowań na rynku mleka w Polsce związanych z przewidywaną niską wysokością krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej począwszy od roku kwotowego 2007/2008

- 1) zmiany przepisów mające na celu zniesienie regionalizacji w obrocie indywidualnymi ilościami referencyjnymi (art. 1 pkt 12-14 projektu)

W obecnym stanie prawnym umowa zbycia prawa do indywidualnej ilości referencyjnej oraz umowa oddania w używanie tego prawa może zostać zawarta jedynie między producentami posiadającymi gospodarstwa na terenie tego samego oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, tj. na obszarze jednego województwa.

Z uwagi jednak na znaczące zróżnicowanie stopnia wykorzystania ilości referencyjnych w poszczególnych województwach oraz ograniczoną możliwość uzyskania ilości referencyjnych z krajowej rezerwy w następnym roku kwotowym (2007/2008), wynikającą z przewidywanego ukształtowania się wysokości tej rezerwy przeznaczonej dla dostawców hurtowych na poziomie ok. kilkudziesięciu tysięcy ton, w niniejszym projekcie ustawy zaproponowano zniesienie regionalizacji w obrocie indywidualnymi ilościami referencyjnymi.

W sytuacji gdy krajowa rezerwa będzie niewielką, zniesienie regionalizacji w obrocie ilościami referencyjnymi będzie stanowić podstawową możliwość zwiększenia przez producentów rozwijających produkcję mleka posiadanych ilości referencyjnych, a umożliwienie ww. obrotu w sposób naturalny przyczyni się do osiągnięcia równowagi na rynku mleka i przetworów mlecznych.

W projekcie zaproponowano ponadto zróżnicowanie procentowej ilości przechodzącej do krajowej rezerwy z tytułu zawarcia umowy zbycia ilości referencyjnej w przypadku transakcji między producentami posiadającymi gospodarstwa na obszarze:

- jednego województwa – 5%,
- dwóch województw – 15%.

Powyższe rozwiązanie daje preferencje w zakupie ilości referencyjnych w ramach jednego województwa oraz zapewnia większe zasilanie krajowej rezerwy, w sytuacji gdy podstawowym źródłem krajowej rezerwy będą potrącenia niewykorzystanych przez producentów ilości referencyjnych

oraz potrącenia tych ilości przy zawieraniu umowy zbycia. Powyższe rozwiązanie przyczyni się tym samym do ustanowienia z krajowej rezerwy instrumentu polityki rolnej oraz może jednocześnie wpływać na złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków zniesienia regionalizacji w obrocie indywidualnymi ilościami referencyjnymi w postaci przyspieszonego tempa koncentracji produkcji;

2) zmiany przepisów w zakresie rozdysponowania krajowej rezerwy ilości referencyjnej (art. 1 pkt 9-11 projektu)

a) zmiany zasad rozdysponowania krajowej rezerwy

W świetle obowiązujących przepisów ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych warunkiem przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy w danym roku kwotowym jest udokumentowanie, za okres co najmniej 3 kolejnych miesięcy danego roku kwotowego, poprzedzających miesiąc, w którym złożono wniosek o przyznanie ww. ilości, zwiększenia sprzedaży mleka lub przetworów co najmniej o 5 000 kg w stosunku do ilości referencyjnej stanowiącej własność producenta na koniec poprzedniego roku kwotowego. Przyznanie dodatkowej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy w danym roku kwotowym odbywa się do momentu rozdysponowania części tej rezerwy przeznaczonej na zwiększenie indywidualnych ilości referencyjnych posiadanych przez producentów rozwijających produkcję mleka, a wysokość przyznanej ilości jest ustalana jako różnica między wielkością szacowanej średniorocznej sprzedaży w bieżącym roku kwotowym a ilością referencyjną stanowiącą własność producenta w dniu wydania decyzji w sprawie przyznania dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy.

Obowiązujące zasady rozdysponowania krajowej rezerwy preferują tym samym producentów dynamicznie rozwijających produkcję mleka, stymulując do szybkiego i w jak największej wysokości przekroczenia posiadanego limitu produkcji.

Mając jednakże na uwadze przekroczenie krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych w roku kwotowym 2005/2006

oraz związaną z tym konieczność poniesienia skutków finansowych przez producentów, którzy przyczynili się do ww. przekroczenia, jak również uwzględniając przewidywaną niską wysokość krajowej rezerwy, jaka będzie ustalona w przyszłych latach kwotowych, w projektowanej ustawie zaproponowano zmianę zasad rozdysponowania krajowej rezerwy.

Należy zauważyć, że wysokość krajowej rezerwy ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych w roku kwotowym 2006/2007 wynosiła 558 928 578 kg i w ok. 90% wynikała z udostępnienia przez Komisję Europejską, począwszy od dnia 1 kwietnia 2006 r., przyznanej Polsce w Traktacie Akcesyjnym rezerwy restrukturyzacyjnej w wysokości 416 126 ton oraz zaakceptowania przez Komisję Europejską wniosku Polski w sprawie zamiany niewykorzystanej w roku kwotowym 2005/2006 krajowej rezerwy przeznaczonej dla dostawców bezpośrednich na zwiększenie krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych w wysokości 87 603 662 kg. Jedynie w 10% wysokość krajowej rezerwy była konsekwencją rozliczenia przez Agencję Rynku Rolnego roku kwotowego 2005/2006 (wynikającego z zasilenia rezerwy z tytułu 5% potrąceń ilości stanowiących przedmiot umowy zbycia oraz niewykorzystania przez producentów co najmniej 70% przyznanego im limitu produkcji w ubiegłym roku kwotowym). Zakładając zatem, że wysokość krajowej rezerwy, jaka będzie ustalona w przyszłych latach kwotowych dla dostawców hurtowych, ukształtuje się na poziomie wynikającym z rozliczenia poprzedniego roku kwotowego, jej wysokość w ww. okresach może maksymalnie wynosić jedynie kilkadziesiąt tysięcy ton.

Mając na uwadze powyższe, w projektowanej ustawie zaproponowano zmiany zasad rozdysponowania krajowej rezerwy, tak aby nie sprzyjały one szybkiemu i znaczącemu przekraczaniu indywidualnych ilości referencyjnych, co mogłoby spowodować konieczność późniejszego uiszczenia opłaty wyrównawczej z tytułu dokonanych przekroczeń. W związku z powyższym w projekcie ustawy zaproponowano:

- zniesienie minimalnego limitu przekroczenia posiadanej w poprzednim roku kwotowym ilości referencyjnej uprawniającego do ubiegania się o przyznanie dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy,
- zasadę, zgodnie z którą krajowa rezerwa byłaby rozdysponowywana między producentów, którzy w poprzednim roku kwotowym przekroczyli, nie więcej niż o 30%, ilości referencyjne stanowiące ich własność w dniu 31 marca roku kwotowego poprzedzającego rok kwotowy, w którym producenci wnioskuje o przyznanie ilości referencyjnych z krajowej rezerwy,
- określenie górnego limitu indywidualnej ilości referencyjnej przyznawanej z krajowej rezerwy w wysokości 20 000 kg.

W projekcie ustawy określono ponadto termin na składanie wniosków przez producentów uprawnionych do ubiegania się o przyznanie dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy.

W myśl ww. zmienionych zasad rozdysponowania krajowej rezerwy, decyzje w sprawie przyznania dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy byłyby wydawane:

- na podstawie zgłoszonego w ww. wnioskach zapotrzebowania,
- po uwzględnieniu wysokości krajowej rezerwy ustalonej na dany rok kwotowy,
- po uwzględnieniu przesłanek predystynujących producentów do ubiegania się o przyznanie dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy zaproponowanych w projekcie ustawy,
- po zastosowaniu, określonego przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, współczynnika przydziału indywidualnej ilości referencyjnej dla dostawców hurtowych lub dla dostawców bezpośrednich, w przypadku gdy suma ilości referencyjnych dla dostawców hurtowych lub dla dostawców bezpośrednich, ustalona zgodnie z projektowanymi zmianami, przewyższałyby ilości dostępne w krajowej rezerwie ustalonej na

dany rok kwotowy dla dostawców hurtowych lub dla dostawców bezpośrednich, przeznaczonej na zwiększenie indywidualnych ilości referencyjnych posiadanych przez producentów rozwijających produkcję mleka.

Jednocześnie z uwagi na zaproponowane określenie zasad rozdysponowania krajowej rezerwy wprost w ustawie, konieczne było uchylenie w projektowanej ustawie przepisu upoważniającego ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia, w drodze rozporządzenia, wielkości zwiększenia sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych. Skutkiem tej zmiany będzie uchylenie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 czerwca 2005 r. w sprawie wielkości zwiększenia sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych (Dz. U. Nr 106, poz. 900);

- b) pozostałe zmiany dotyczące zasad rozdysponowania krajowej rezerwy, w tym wynikające z uwag Europejskiego Trybunału Obrachunkowego

W projektowanej ustawie wprowadzono również zmiany dotyczące zasad rozdysponowania krajowej rezerwy, mające na celu usystematyzowanie przepisów w tym zakresie, w szczególności przez:

- określenie, że zwiększenie sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych warunkujące otrzymanie dodatkowych ilości z krajowej rezerwy jest wykazywane przez dostawców hurtowych i dostawców bezpośrednich odpowiednio po przeliczeniu na mleko o referencyjnej zawartości tłuszczu oraz po przeliczeniu z zastosowaniem współczynników równoważności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy; obowiązujące przepisy odnoszą się natomiast do kalkulacji ww. zwiększenia w kilogramach rzeczywistych, a więc odmiennie niż to wynika z rozliczenia producentów z posiadanych przez nich ilości referencyjnych (uwaga Europejskiego Trybunału Obrachunkowego),
- umożliwienie producentom otrzymania wnioskowanych ilości, w sytuacji gdy kalkulowana ilość, która mogłaby zostać przyznana

z krajowej rezerwy na podstawie przepisów ustawy, jest wyższa niż ilość będąca przedmiotem wniosku.

Zmiany przepisów ustawy, mające na celu wdrożenie dofinansowania spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych ze środków Agencji Rynku Rolnego (art. 1 pkt 28-29 projektu)

W ramach realizacji mechanizmu Wspólnej Polityki Rolnej „Dopłaty do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych” (w ramach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 10 załącznika) Agencja Rynku Rolnego udziela dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Ponadto, w ramach ww. mechanizmu, poza środkami wspólnotowymi udzielane są dopłaty z Funduszu Promocji Mleczarstwa.

Z dotychczasowych doświadczeń Agencji w zakresie realizacji ww. mechanizmu wynika, że mimo dopłat z Funduszu Promocji Mleczarstwa cena, jaką musi zapłacić uczeń za mleko i przetwory mleczne w placówce oświatowej, jest dla wielu dzieci, szczególnie z rodzin najuboższych, zbyt wysoka. Niekiedy dyrektorzy szkół rezygnują z udziału w mechanizmie „szklanka mleka” z obawy przed „klasyfikowaniem” dzieci na bogate i biedniejsze.

W związku z powyższym projektowane zmiany mają na celu uzupełnienie ww. dofinansowania pochodzącego ze środków wspólnotowych środkami Agencji Rynku Rolnego pochodzącymi z dotacji budżetowej ustanowionej dla Agencji Rynku Rolnego w 2007 r., w ramach której 35 mln zł przeznaczono na dofinansowanie spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych.

Celem wprowadzenia omawianych zmian jest umożliwienie oferowania bezpłatnie uczniom szkół podstawowych mleka w szkole, a tym samym zwiększenie atrakcyjności ww. mechanizmu wśród młodzieży.

Ponadto można przypuszczać, że wprowadzenie proponowanego dofinansowania z budżetu państwa pozwoli na zwiększenie zainteresowania

spożywaniem mleka i przetworów mlecznych w szkołach, z dotychczasowego, niskiego poziomu ok. 11% uczniów uczęszczających do placówek oświatowych, do poziomu ponad 17%.

Warto podkreślić, że mechanizm dopłat do spożycia przez dzieci uczęszczające do placówek oświatowych mleka i przetworów mlecznych jest w wielu państwach członkowskich Unii Europejskiej dodatkowo wspierany środkami pochodzącymi z budżetu krajowego lub regionalnego (lokalnego). Dofinansowanie mechanizmu w Unii Europejskiej wprowadziły m.in. Szwecja, Finlandia, Wielka Brytania, Luksemburg i Francja. W krajach skandynawskich mleko i jego przetwory są bezpłatnie spożywane przez 50% uczniów, we Francji mleko bezpłatnie jest oferowane 27% uczniów. Powyższe dofinansowanie z budżetu krajowego uruchomiono także w nowych państwach członkowskich Unii Europejskiej takich jak Węgry, Czechy, Litwa, Łotwa, Słowacja i Estonia.

Mechanizm Wspólnej Polityki Rolnej „Dopłaty do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych” administrowany przez Agencję Rynku Rolnego jest realizowany w Polsce od maja 2004 r. Przedmiotem dopłat jest mleko i przetwory mleczne wymienione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych (Dz.Urz. WE L 311 z 12.12.2000, str. 37, z późn. zm.). Rozporządzenie to określa również stawki dopłat do poszczególnych rodzajów mleka i przetworów mlecznych, które mogą być przedmiotem dofinansowania ze środków pochodzących z Unii Europejskiej. Dopłaty przysługują maksymalnie do 0,25 l mleka lub ekwiwalentu mleka spożytego przez ucznia podczas jednego dnia nauki szkolnej. Jednocześnie zgodnie z obowiązkiem nałożonym na mocy przepisów prawa Unii Europejskiej na kraj członkowski, w celu zachowania właściwych proporcji między ceną płaconą przez uczniów i wysokością ww. dopłaty, Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustala na każdy

rok szkolny maksymalne ceny mleka i przetworów mlecznych dostarczanych do placówek oświatowych.

Na mocy art. 46 i 51 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych Komisja Porozumiewawcza do spraw Mleka i Przetworów Mlecznych przewidziała w planach finansowych Funduszu Promocji Mleczarstwa na lata 2005 i 2006 dodatkowe wsparcie mechanizmu „Dopłaty do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych” ze środków Funduszu na okres od listopada 2005 r. do czerwca 2006 r. oraz od września 2006 r. do grudnia 2006 r., pochodzących z obowiązkowych wpłat wnoszonych przez podmioty skupujące, na podstawie art. 52 powołanej ustawy. Dofinansowanie z tego źródła wynosi 50% stawki dopłaty ze środków pochodzących z Unii Europejskiej. Dofinansowanie ze środków Funduszu przysługuje wyłącznie podmiotom, które zastosują cenę sprzedaży mleka i jego przetworów do placówek oświatowych niższą od stosowanej w mechanizmie ceny maksymalnej, przynajmniej o wysokość dofinansowania z Funduszu. Dofinansowanie mechanizmu ze środków Funduszu przyczyniło się do zwiększenia zarówno liczby wnioskodawców, jak i korzystających uczniów.

W roku szkolnym 2004/2005 w ramach mechanizmu dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych przez dzieci uczęszczające do placówek oświatowych uczestniczyło ok. 4,3 tys. placówek oświatowych, a mleko i przetwory mleczne były spożywane przez ok. 630 tys. uczniów. W roku szkolnym 2005/2006 wzrosła zarówno liczba uczniów, jak i placówek oświatowych uczestniczących w mechanizmie. Mleko i jego przetwory w ww. roku szkolnym były spożywane przez ok. 747 tys. uczniów w ok. 5,4 tys. placówek oświatowych. Powyższy wzrost był zarówno wynikiem rosnącej popularności mechanizmu, jak i przede wszystkim zastosowania dopłat z Funduszu Promocji Mleczarstwa, co umożliwiło obniżenie cen mleka i przetworów mlecznych.

W roku szkolnym 2004/2005 w ramach ww. mechanizmu uczniowie spożyli ok. 10,23 tys. ton mleka i przetworów mlecznych, a wnioskodawcom przyznano dopłaty ze środków Unii Europejskiej w wysokości 7,74 mln zł.

Największym zainteresowaniem wśród uczniów cieszyło się mleko smakowe (ok. 60% dostaw), mleko bez dodatków smakowych stanowiło ok. 39%, a jogurt naturalny ok. 1% dostaw.

W roku szkolnym 2005/2006 uczniowie spożyli ok. 13,3 tys. ton mleka i przetworów mlecznych, a wnioskodawcom przyznano dopłaty ze środków Unii Europejskiej w wysokości ok. 8,8 mln zł (tj. ok. 14% więcej niż w roku szkolnym 2004/2005).

Proponuje się, aby dopłaty krajowe do spożycia mleka i przetworów mlecznych były skierowane wyłącznie do dzieci uczęszczających do szkół podstawowych. Skierowanie dofinansowania do ww. grupy beneficjentów jest podyktowane przede wszystkim ograniczonymi środkami finansowanymi przeznaczonymi na ten cel oraz faktem, że szkoły podstawowe wykazują największe zainteresowanie dopłatami do spożycia mleka i przetworów mlecznych udzielanymi dotychczas przez Agencję Rynku Rolnego. Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z przepisami unijnymi dopłaty do spożycia mleka w placówkach oświatowych są również udzielane dla wybranej grupy wiekowej dzieci i młodzieży, u której jest możliwe wyrobienie nawyków zdrowego odżywiania się oraz istnieje największe zapotrzebowanie na białko.

Dopłata krajowa powinna pokryć koszt spożycia przez jedno dziecko 0,25 l mleka bez dodatków smakowych. Uczniowie szkół podstawowych, którzy będą chcieli spożywać inne przetwory, np. mleko smakowe, jogurt, twarogi lub ser, będą musieli dokonać wpłaty w celu pokrycia wyższej ceny tych produktów (różnica między ceną produktu a dopłatą do spożycia mleka bez dodatków smakowych).

W świetle projektowanych zmian stawka dopłaty krajowej do spożycia 0,25 l mleka lub jego przetworów wyniesie nie więcej niż cena maksymalna mleka o zawartości co najmniej 1% tłuszczu, poddanego obróbce cieplnej, bez dodatków smakowych, określana corocznie w rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 42a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych. W przypadku gdy cena mleka i przetworów mlecznych

dostarczonych do szkół podstawowych będzie niższa niż ww. maksymalna cena mleka o zawartości co najmniej 1% tłuszczu poddanego obróbce cieplnej, bez dodatków smakowych, wnioskodawca otrzyma dopłatę w wysokości ceny dostarczonego mleka lub przetworu mlecznego, jednak nie wyższą niż cena maksymalna.

W przypadku produktów, których maksymalna cena określona w ww. rozporządzeniu będzie wyższa od maksymalnej ceny mleka o zawartości co najmniej 1% tłuszczu, poddanego obróbce cieplnej, bez dodatków smakowych, różnicę między ceną sprzedaży takich produktów i dopłatą pokryje uczeń.

Przy założeniu stopniowego wzrostu zainteresowania uczniów szkół podstawowych proponowaną dopłatą do poziomu 30% (najbardziej prawdopodobny, docelowy poziom), przewidywanym koszcie rocznej dopłaty krajowej do spożycia mleka o zawartości co najmniej 1% tłuszczu, poddanego obróbce cieplnej, przez 1 ucznia szkoły podstawowej w wysokości 86 zł oraz uwzględniając planowany termin wejścia w życie projektowanej ustawy, mleko bezpłatnie otrzymywałoby docelowo ok. 810 tys. uczniów – środki niezbędne na sfinansowanie bezpłatnego mleka w szkołach podstawowych w 2007 r. szacuje się na ok. 35 mln zł.

Ponadto przewiduje się, że wprowadzenie mechanizmu dopłat ze środków Agencji w szkołach podstawowych pozwoli na większe niż dotychczas zaangażowanie środków Funduszu Promocji Mleczarstwa w pozostałych placówkach oświatowych objętych mechanizmem. Szacuje się, że zainteresowanie uczniów pozostałych placówek oświatowych zakupem mleka po niższych cenach w ramach mechanizmu dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych z dofinansowaniem z budżetu Unii Europejskiej i Funduszu Promocji Mleczarstwa wzrośnie o ok. 40%. Mając na uwadze powyższe, przewiduje się, że liczba wszystkich uczniów objętych mechanizmem powinna wzrosnąć z obecnego poziomu ok. 748 tys. uczniów do ok. 1 270 tys. uczniów, tj. o ok. 70%.

Jednocześnie należy zauważyć, że im więcej mleka i przetworów mlecznych zostanie dostarczonych do placówek oświatowych dzięki

dotkowemu dofinansowaniu ze środków Agencji i dotychczasowemu dofinansowaniu z Funduszu Promocji Mleczarstwa, tym więcej środków finansowych zostanie przekazanych na ten cel z budżetu Unii Europejskiej.

W projekcie ustawy zaproponowano jednocześnie wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków oraz trybu wypłacania środków budżetowych oraz szczegółowego zakresu kontroli wykorzystania tych środków, mających na celu zapewnienie należytego wykorzystania środków budżetowych.

Zmiany przepisów ustawy w zakresie kar pieniężnych za naruszenie przepisów o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (art. 1 pkt 31 projektu)

1. Zmiana oraz rozszerzenie obowiązujących sankcji karnych

Projektowane zmiany w zakresie przepisów karnych polegają zarówno na rozszerzeniu katalogu kar za naruszenie przepisów prawa krajowego i wspólnotowego, jak również na zmianie wysokości kar pieniężnych przez uzależnienie wysokości tych kar od rodzaju nieprawidłowości i podmiotu dopuszczającego się naruszenia przepisów o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (podmiot skupujący lub producent).

Przykładowo w świetle obowiązujących przepisów karze pieniężnej podlega zarówno ten, kto skupuje mleko bez wpisu do prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego rejestru podmiotów skupujących mleko, jak również ten, kto skupuje mleko od producentów nieposiadających indywidualnych ilości referencyjnych. Celem projektowanych zmian jest jednoznaczne wskazanie podmiotu dopuszczającego się określonego uchybienia (tj. podmiot skupujący, dostawca hurtowy lub dostawca bezpośredni) i na tej podstawie ustalenie rodzaju nieprawidłowości oraz wysokości należnej kary pieniężnej.

Ponadto proponuje się wprowadzenie przedziałów kar jedynie w sytuacji, gdy o wysokości kary nie można przesądzić na podstawie obiektywnych kryteriów.

- 1) zmiany przepisów karnych w związku z dotychczasowymi nieprawidłowościami stwierdzonymi przez Agencję Rynku Rolnego w ramach przeprowadzanych czynności sprawdzających

Dotychczasowe doświadczenia Agencji Rynku Rolnego w zakresie przeprowadzania czynności sprawdzających dostawców hurtowych wykazały, że sporadycznie mają miejsce nieprawidłowości polegające na sprzedawaniu przez dostawców hurtowych podmiotom skupującym, jako własnego, mleka pochodzącego od innych producentów.

Powyższe działanie narusza więc celowość, jak również prawidłowe funkcjonowanie systemu kwotowania produkcji mleka, a tym samym powinno podlegać karze.

Istotą systemu kwotowania produkcji mleka jest m.in. nałożenie na dostawcę hurtowego obowiązku zapłaty przez niego opłaty z tytułu dostarczania podmiotowi skupującemu mleka w ilości przekraczającej posiadaną przez tego dostawcę indywidualną ilość referencyjną, w sytuacji gdy nastąpi przekroczenie krajowej ilości referencyjnej. Powyższe oznacza, że dostawca hurtowy może sprzedawać podmiotowi skupującemu mleko w ilości przekraczającej posiadane ilości referencyjne, z tym że w myśl przepisów nowelizowanej ustawy podmiot skupujący jest obowiązany do potrącania z ceny mleka płaconej przez podmiot skupujący temu dostawcy zaliczki na poczet ww. opłaty w wysokości 20 gr za każdy kilogram mleka sprzedany temu podmiotowi w ilości przekraczającej posiadaną przez tego dostawcę indywidualną ilość referencyjną.

Wprowadzanie do obrotu mleka w ilości przekraczającej posiadaną ilość referencyjną jest uzasadnione z dwóch powodów. Po pierwsze wskazać należy, że po dokonaniu przez Agencję Rynku Rolnego rozliczenia danego roku kwotowego może okazać się, że nie nastąpiło przekroczenie krajowej ilości referencyjnej, co rodzi obowiązek zwrócenia przez podmioty skupujące dostawcom hurtowym potrąconych w trakcie roku kwotowego zaliczek na poczet opłaty. Po drugie należy mieć na uwadze, że w świetle zaproponowanych

zmian w zakresie zasad rozdysponowania krajowej rezerwy ilości referencyjnej dostawca jest uprawniony do ubiegania się o przyznanie dodatkowych ilości z tej rezerwy, m.in. w przypadku przekroczenia posiadanej w poprzednim roku kwotowym indywidualnej ilości referencyjnej.

W celu zweryfikowania, czy ilości mleka lub przetworów mlecznych wprowadzone w trakcie danego roku kwotowego do obrotu przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego w ramach posiadanej ilości referencyjnej są odzwierciedleniem posiadanych przez tych dostawców możliwości produkcyjnych, w projekcie ustawy zaproponowano wprowadzenie przepisów stanowiących o obowiązku wprowadzania do obrotu przez tych dostawców ilości mleka lub przetworów mlecznych wynikających z ich możliwości produkcyjnych (art. 1 pkt 7 projektu).

W związku z powyższą argumentacją mającą na celu przedstawienie, że nieprawidłowe byłoby ustalenie możliwości produkcyjnych danego dostawcy na podstawie posiadanej ilości referencyjnej, w projekcie ustawy wprowadzono umocowanie prawne dla Agencji Rynku Rolnego do określania, przez oszacowanie, w ramach przeprowadzanych czynności sprawdzających dostawców hurtowych lub dostawców bezpośrednich możliwości produkcyjnych tych dostawców (art. 1 pkt 7 projektu).

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie obowiązku dokonywania przez Agencję Rynku Rolnego oszacowania tych możliwości na podstawie:

- a) dokumentów dotyczących oceny wartości użytkowej zwierząt, wydanych przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego lub
- b) bieżącej informacji w zakresie przeciętnego rocznego udoju mleka od 1 krowy w danym województwie opublikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Roczniku Statystycznym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, lub

- c) bieżącej informacji w zakresie przeciętnej wydajności ocenianych krów mlecznych według ras i województw opublikowanej przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego.

W świetle powyższego w projekcie ustawy zaproponowano wprowadzenie kary pieniężnej:

- dla dostawcy hurtowego i dostawcy bezpośredniego za wprowadzanie do obrotu mleka lub przetworów mlecznych w ilości przekraczającej posiadane możliwości produkcyjne, stanowiącej iloczyn wyrażonego w kilogramach przekroczenia oraz wysokości 25% opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji w sprawie wymierzenia kary, wynikającej z przepisów prawa Unii Europejskiej,
- dla podmiotu skupującego za wykonywanie działalności w zakresie skupu mleka bez wpisu do rejestru podmiotów skupujących, w wysokości stanowiącej iloczyn wyrażonej w kilogramach ilości mleka skupionego w okresie wykonywania tej działalności oraz wysokości 50% ww. opłaty obowiązującej w okresie wykonywania ww. działalności,
- dla podmiotu skupującego za wykonywanie działalności w zakresie skupu mleka od producentów nieposiadających indywidualnych ilości referencyjnych, w wysokości stanowiącej iloczyn, wyrażonej w kilogramach, ilości skupionego mleka od tych producentów oraz wysokości 50% ww. opłaty, obowiązującej w dniu wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej.

Jednocześnie w projekcie ustawy zastrzeżono, że ww. kary pieniężnej dla dostawców hurtowych lub dostawców bezpośrednich nie wymierza się, jeżeli nadwyżka ilości mleka lub przetworów mlecznych wprowadzonych do obrotu nad ww. ilością wynikającą z posiadanych możliwości produkcyjnych nie przekracza 20% możliwości produkcyjnych posiadanych przez dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego, oszacowanych zgodnie z art. 12a projektowanej ustawy. Takie rozwiązanie ma na celu uwzględnienie różnicy wynikającej z przyjętego przez Agencję Rynku Rolnego sposobu

oszacowania możliwości produkcyjnych danego dostawcy i jego rzeczywistych możliwości produkcyjnych.

Dodatkowo w projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie kar za stwierdzenie następujących nieprawidłowości u uczestników systemu kwotowania produkcji mleka:

- dostarczania mleka podmiotowi skupującemu niewpisanemu do rejestru podmiotów skupujących mleko (w obowiązujących przepisach za ww. czyn jest nakładana kara grzywny),
 - uchylania się, utrudniania lub uniemożliwiania przez podmiot skupujący, dostawcę hurtowego lub dostawcę bezpośredniego przeprowadzania przez organy Agencji kontroli oraz czynności sprawdzających,
 - uzyskania przez podmiot skupujący w ramach międzylaboratoryjnych badań porównawczych w dwóch kolejnych badaniach zawartości tłuszczu w mleku wyników przekraczających dopuszczalne odchylenia określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy;
- 2) zmiany przepisów ustawy, polegające na wprowadzeniu kar za uchybienia wynikające ze stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie obowiązków nałożonych na uczestników systemu kwotowania produkcji mleka przepisami Unii Europejskiej (wynikające z zaleceń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego), tj.:
- a) niewykonywania obowiązków lub naruszania wymagań określonych w art. 24 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 (odnoszących się m.in. do prowadzenia, aktualizowania, przechowywania dokumentacji związanej z ewidencją prowadzoną przez podmioty skupujące dotyczącą rozliczenia poszczególnych dostawców, jak również z dokumentacją prowadzoną, przechowywaną lub aktualizowaną przez dostawców hurtowych lub dostawców bezpośrednich),

- b) nieprzesłania przez podmiot skupujący dostawcy hurtowemu rocznej informacji (dotyczącej m.in. ilości mleka skupionego w danym roku kwotowym od dostawcy hurtowego, pobranych zaliczkach na poczet opłaty),
 - c) wykazania przez podmiot skupujący w dokumencie potwierdzającym dostawę mleka ilość mleka inną niż ilość ta ustalona przy rozładunku u podmiotu skupującego;
- 3) zmiany obowiązujących sankcji karnych w zakresie przekazywania nieprawidłowych informacji rocznych przez podmioty skupujące oraz dostawców bezpośrednich przy jednoczesnym uzależnieniu wysokości kary pieniężnej od liczby dni zwłoki w przesłaniu informacji korygującej.

Ponadto w projekcie ustawy proponuje się niewymierzanie kary pieniężnej, jeżeli od końca roku kwotowego, w którym popełniono czyn zabroniony, upłynęły 3 lata.

2. Zmiana organu właściwego do wymierzania kar pieniężnych

W obowiązującym porządku prawnym minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do wymierzania, w drodze decyzji, kar pieniężnych. Uwzględniając jednak treść art. 49 nowelizowanej ustawy, odwołującego się m.in. do przepisu art. 20 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42, poz. 386, z późn. zm.), stanowiącego o właściwości Agencji Rynku Rolnego do przeprowadzania kontroli w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych oraz przeprowadzania czynności sprawdzających u producenta rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76), uczestniczącego w mechanizmach Wspólnej Polityki Rolnej, uzasadnione wydaje się przyjęcie rozwiązania, że skoro Agencja Rynku Rolnego, jako jednostka administrująca system kwotowania produkcji mleka, jest uprawniona do wykrywania naruszeń podczas przeprowadzanych kontroli i dysponuje informacjami niezbędnymi do wymierzenia kary pieniężnej, ona też będzie właściwa do wydawania

decyzji administracyjnych w tym zakresie. W świetle powyższego proponuje się, aby organem właściwym do wymierzania kar pieniężnych był właściwy miejscowo dyrektor oddziału terenowego Agencji, a organem odwoławczym od ww. decyzji – Prezes Agencji Rynku Rolnego.

Pozostałe zmiany przepisów ustawy podyktowane uwagami zgłoszonymi przez Europejski Trybunał Obrachunkowy (art. 1 pkt 19 lit. a projektu)

Mając na względzie uwagi zgłoszone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, w projektowanej ustawie uszczegółowiono przepisy dotyczące zaliczek na poczet opłaty wyrównawczej za przekroczenie krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych potrącanych, z ceny mleka płaconej tym producentom, przez podmioty skupujące. Zmiany w omawianym zakresie polegają na wprowadzeniu obowiązku gromadzenia przez podmiot skupujący środków pieniężnych związanych z opłatą (zaliczek na poczet opłaty, dopłat) na wyodrębnionym rachunku bankowym.

Wprowadzenie powyższej zmiany w projekcie ustawy powoduje konieczność wprowadzenia przepisu stanowiącego o nałożeniu na podmioty skupujące wpisane w dniu wejścia w życie ustawy, do prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego rejestru podmiotów skupujących mleko, obowiązku przekazania Prezesowi Agencji Rynku Rolnego informacji o ww. numerze posiadanego rachunku bankowego, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem wykreślenia ww. podmiotów skupujących z rejestru podmiotów.

Podanie numeru posiadanego rachunku bankowego stanowi jedno z kryteriów warunkujących wpisanie podmiotu skupującego do ww. rejestru (art. 1 pkt 1 lit. a projektu).

Pozostałe propozycje zmian w ustawie, w tym wynikające z dotychczasowych doświadczeń Agencji Rynku Rolnego w zakresie administrowania systemem kwotowania produkcji mleka oraz realizacją mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej

Mając na uwadze, że w świetle wspólnotowego oraz krajowego prawodawstwa w zakresie kwotowania produkcji mleka podmiot skupujący pośredniczy w rozliczeniu dostawców hurtowych, od których skupuje mleko w ilości przekraczającej przysługujące tym dostawcom ilości referencyjne, w zapłacie opłaty należnej od tych dostawców, w sytuacji gdy nastąpi przekroczenie krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej dla dostawców hurtowych, oraz wpłaca ww. opłaty właściwemu organowi państwa członkowskiego, w projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) przepisów stanowiących o wyłączeniu środków pieniężnych zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku bankowym podmiotu skupującego, z uwagi na ich publicznoprawny charakter, związanych z zapłatą ww. opłaty (tj. potrącanych przez podmiot skupujący zaliczek na poczet opłaty oraz należnej dopłaty), z postępowania egzekucyjnego i cywilnego.

Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, [Państwa Członkowskie ponoszą odpowiedzialność przed Wspólnotą za opłatę wyrównawczą wynikającą z przekroczeń krajowych ilości referencyjnych i wypłacają ją w okresie między 16 października a 30 listopada następującym](#) po upływie danego okresu dwunastomiesięcznego (roku kwotowego), w granicach 99% należnej kwoty, na rzecz [Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej \(EFOGR\)](#). Ponadto art. 11 ust. 1 ww. rozporządzenia nakłada na podmioty skupujące obowiązek [wplacenia należnych od producentów opłat właściwemu organowi państwa członkowskiego](#). Kwoty tych wkładów podmioty skupujące odliczają od ceny mleka [wypłaconej](#) producentom odpowiedzialnym za przekroczenie.

Szczegółowy tryb i zasady związane z obowiązkami nałożonymi, na mocy przepisów krajowych, na podmioty skupujące jako płatników opłat należnych od producentów przekraczających posiadane ilości referencyjne są uregulowane w art. 33 oraz art. 36 nowelizowanej ustawy.

Ponadto, mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia Agencji Rynku Rolnego w zakresie administrowania systemem kwotowania produkcji mleka oraz realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej, w projektowanej ustawie:

- wprowadzono umocowanie prawne dla Agencji Rynku Rolnego do przeprowadzania kontroli podmiotu skupującego przed jego wpisaniem do prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku rejestru podmiotów skupujących mleko, mającej na celu stwierdzenie, że wnioskodawca spełnia określone kryteria warunkujące prowadzenie działalności w zakresie skupu mleka (art. 1 pkt 1 i 30 projektu),
- wprowadzono przepis zabraniający dokonywania konwersji indywidualnej ilości referencyjnej w okresie 2 lat od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy; powyższe rozwiązanie ma na celu zapewnienie zachowania przez ww. okres pierwotnego charakteru ilości referencyjnej, tj. dla dostawców hurtowych lub bezpośrednich (art. 1 pkt 15 lit. a projektu),
- zaproponowano zmianę brzmienia art. 32 ust. 1-2 nowelizowanej ustawy dotyczącego określenia skutków niewprowadzenia przez producenta do obrotu w danym roku kwotowym ilości referencyjnej co najmniej w 70% lub całości tej ilości przyznanej producentowi, przez dookreślenie, że niniejszy stopień wykorzystania ilości referencyjnej odnosi się do jego ilości referencyjnej z dnia 1 kwietnia danego roku kwotowego (art. 1 pkt 16 projektu).

Powyższa zmiana ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących kwestii związanej z tym, czy ww. zmniejszenie lub cofnięcie ilości referencyjnej jest kalkulowane na dzień 1 kwietnia danego roku kwotowego, czy też ww. wykorzystanie ilości referencyjnej jest kalkulowane po uwzględnieniu przysługującej danemu dostawcy ilości referencyjnej w wyniku zawartej i zatwierdzonej przez Agencję Rynku Rolnego umowy zbycia lub oddania w używanie całości lub części prawa do indywidualnej ilości referencyjnej.

W związku z tym, że zgodnie z art. 5 lit. j rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 „indywidualna ilość referencyjna” oznacza ilość referencyjną

producenta z dnia 1 kwietnia każdego dwunastomiesięcznego okresu (roku kwotowego), w projekcie ustawy zaproponowano bezpośrednio przywołanie ww. terminu,

- zmieniono termin zwrotu zaliczek przez podmiot skupujący dostawcy hurtowemu z 14 do 7 dni, mając na uwadze skrócenie terminu dokonywania zwrotu niniejszych należności (art. 1 pkt 17 lit. b projektu),
- wprowadzenie przepisu stanowiącego o obowiązku przekazania przez podmiot skupujący, w przypadku zaprzestania wykonywania działalności w zakresie skupu mleka, środków pieniężnych związanych z opłatą, zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku bankowym, na wyodrębniony rachunek bankowy właściwego oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego (art. 1 pkt 17 lit. c projektu); powyższy przepis ma na celu należyte zabezpieczenie środków publicznoprawnych,
- zniesiono obowiązek ustalania przez Prezesa Agencji stopnia wykorzystania krajowej ilości referencyjnej w terminie do dnia 15 lipca z uwagi na przepis art. 35 ust. 1 stanowiący o obowiązku informowania, w terminie do dnia 31 lipca, ministra właściwego do spraw rynków rolnych o stopniu wykorzystania krajowej ilości referencyjnej (art. 1 pkt 18 projektu),
- uprawniono Prezesa Agencji do wydawania certyfikatu jakości masła, odtłuszczonego mleka w proszku i śmietanki przeznaczonych do wykorzystania w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 1 pkt 27 projektu).

Zmiany przepisów ustawy o charakterze porządkującym:

- 1) zastąpienie dotychczasowego brzmienia art. 4 w zakresie obowiązku dotyczącego dołączenia przez wnioskodawcę ubiegającego się o wpis do prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego rejestru podmiotów skupujących mleko zaświadczenia o wpisie do rejestru zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego, prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia

zwierzęcego, przez powołanie przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (art. 1 pkt 1 lit. b projektu).

Powyższa zmiana jest podyktowana wejściem w życie z dniem 17 lutego 2006 r. ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225). Zgodnie z art. 20 ust. 1 tej ustawy powiatowy lekarz weterynarii, na obszarze swojej właściwości, prowadzi rejestr zakładów, które podlegają rejestracji zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, oraz wykaz podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną;

- 2) uszczegółowienie przepisów w zakresie informacji, jakie powinien zawierać wniosek o wpis do rejestru podmiotów skupujących (art. 1 pkt 1 lit. a projektu);
- 3) zastąpienie powołanego w art. 24 ust. 7 nowelizowanej ustawy podmiotu wydającego dokument dotyczący oceny użytkowości krów mlecznych, tj. Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt nazwą ogólną, tj. podmiotem prowadzącym ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego (art. 1 pkt 15 lit. b).

Na mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 października 2005 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie powierzenia związkom hodowców i innym podmiotom upoważnionym do prowadzenia ksiąg zwierząt hodowlanych zadań w zakresie oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt (Dz. U. Nr 214, poz. 1813), które weszło w życie dnia 1 lipca 2006 r., prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt, publikowanie wyników tej oceny (...) zostało powierzone Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka w Warszawie. Uwzględniając możliwość zmiany przepisów w niniejszym zakresie, w projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie nazwy ogólnej podmiotu prowadzącego ocenę wartości użytkowej bydła.

Zmiany służące zapewnieniu zgodności przepisów krajowych z przepisami prawa Unii Europejskiej:

- 1) propozycje zmian podyktowane wejściem w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1468/2006 z dnia 4 października 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 595/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. UE L 274 z 5.10.2006, str. 6):
 - a) zmiana terminów uiszczenia opłaty przez podmioty skupujące w imieniu dostawców hurtowych oraz dokonania wpłaty opłaty przez dostawców bezpośrednich z tytułu przekroczenia przez ww. dostawców posiadanych ilości referencyjnych w danym roku kwotowym – tj. wydłużenie terminu płatności opłaty o miesiąc, tj. z terminu „przed dniem 1 września” na termin „przed dniem 1 października” (art. 1 pkt 19 i 20 projektu),
 - b) zmiana przepisów związanych z procedurą wezwań podmiotów skupujących i producentów oraz cofania zatwierdzeń podmiotom skupującym oraz ilości referencyjnej producentom, w przypadku niezłożenia przez nich informacji rocznej w terminie (art. 1 pkt 4 i 6 projektu);
- 2) wprowadzono zmiany w zakresie zastąpienia terminów wskazanych w nowelizowanej ustawie odesłaniami do odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego (art. 1 pkt 3-6 i pkt 19 lit. b oraz pkt 20 projektu);
- 3) wprowadzono zastrzeżenia do art. 40 ust. 1 nowelizowanej ustawy, w ramach odesłania do przepisów Unii Europejskiej, stanowiącego o obciążeniu nieterminowo wpłaconych opłat odsetkami wynikającymi z ww. przepisów (art. 1 pkt 21 projektu).

Stosownie do art. 40 ust. 1 nowelizowanej ustawy w sprawach nieuregulowanych w ustawie do opłat, dopłat i zaliczek na poczet opłaty stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze

mleka i przetworów mlecznych (Dz.Urz. UE L 274 z 5.10.2006, str. 6, z późn. zm.), w terminie do dnia 1 października każdego roku podmioty skupujące i, w przypadku sprzedaży bezpośredniej, producenci odpowiedzialni za opłaty wyrównawcze wpłacają do właściwego organu należną kwotę zgodnie z zasadami ustanowionymi przez państwo członkowskie. Ust. 2 powołanego przepisu stanowi, że w przypadku niewywiązania się z ww. terminu płatności należne sumy zostają obciążone odsetkami rocznymi, w wysokości równej trzymiesięcznym stopom referencyjnym obowiązującym na dzień 1 września każdego roku, zgodnie z załącznikiem nr 2 (WIBOR), zwiększonym o jeden punkt procentowy.

W celu zapewnienia zgodności prawodawstwa krajowego z prawem Unii Europejskiej w niniejszym projekcie proponuje się wprowadzenie do art. 40 nowelizowanej ustawy zastrzeżenia skutkującego obciążeniem nieterminowo wpłaconych należności pieniężnych odsetkami, których wysokość jest ustanowiona na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004, a nie odsetkami ustalonymi jak dla zaległości podatkowych na podstawie działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (art. 56 Ordynacji podatkowej);

- 4) wprowadzono zmiany przepisów ustawy dotyczące realizacji przez Agencję Rynku Rolnego mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej na rynku mleka i przetworów mlecznych mające na celu zmianę odwołań do rozporządzeń Wspólnej Polityki Rolnej z uwagi na skonsolidowanie oraz usystematyzowanie przepisów Unii Europejskiej w ww. zakresie (art. 1 pkt 23-27 projektu).

Ponadto w projektowanej ustawie zostały wprowadzone przepisy przejściowe, zgodnie z którymi do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy były stosowane przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów związanych z wymierzaniem kar pieniężnych.

Proponuje się, aby do spraw dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 3 i 5 nowelizowanej ustawy były stosowane

przepisy dotyczące wymierzania kar pieniężnych zawarte w art. 1 pkt 31 projektu – art. 54 i 54m.

W projekcie ustawy proponuje się, aby do spraw dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 4 i 6 miały zastosowanie przepisy art. 1 pkt 31 projektu, tj. art. 54a i 54n, z uwagi na fakt, że wysokość kar pieniężnych zaproponowanych w projekcie ustawy w większym stopniu uwzględnia rodzaj czynu zabronionego i jego wpływ na prawidłowość funkcjonowania systemu kwotowania produkcji mleka.

Jednocześnie proponuje się, aby w odniesieniu do postępowań wszczętych na podstawie art. 53 nowelizowanej ustawy były stosowane dotychczasowe sankcje karne, tj. kary grzywnien. Z uwagi na wynikające z dotychczasowej praktyki odstępowanie przez sąd od nakładania kary grzywny za naruszenia przepisów ustawy oraz uwzględniając okoliczność, że projektowane zmiany są bardziej korzystne np. dla dostawców bezpośrednich nieprowadzących miesięcznego rejestru, w projekcie ustawy zaproponowano stosowanie dotychczasowych sankcji karnych.

Ponadto w projekcie ustawy proponuje się umorzenie postępowań wszczętych na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 1, 2 i 7 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Rozwiązanie to zostało przyjęte z uwagi na fakt, że postępowania te dotyczą wymierzania kar pieniężnych w stosunku do dostawców hurtowych za popełnienie czynów, które w świetle projektowanych zmian nie są czynami karalnymi w odniesieniu do tych dostawców. Powyższa sytuacja dotyczy dostawców hurtowych, którzy na mocy obowiązujących przepisów podlegają dwóm karom pieniężnym.

Po pierwsze, dostawcy hurtowi podlegają karze pieniężnej za wykonywanie działalności w zakresie skupu mleka bez złożenia wniosku o wpis do prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego rejestru podmiotów skupujących mleko. Projektowane przepisy nie nakładają na dostawców hurtowych kar pieniężnych za wykonywanie działalności bez wpisu do ww. rejestru podmiotów, zgodnie bowiem z projektowanymi

zmianami karze za ww. czyn podlegać będą wyłącznie „typowe” podmioty skupujące, tj. zdefiniowane w przepisach prawa wspólnotowego.

Po drugie, dostawcy hurtowi na mocy obowiązujących przepisów podlegają również karze pieniężnej za wykonywanie działalności w zakresie skupu mleka od producentów nieposiadających indywidualnych ilości referencyjnych. Projektowane przepisy nie przewidują natomiast kary pieniężnej za ww. naruszenie.

W świetle projektowanych zmian dostawcy hurtowi byliby karani za działalność polegającą na wprowadzaniu do obrotu mleka w ilości przekraczającej oszacowane przez Agencję Rynku Rolnego, przy zastosowaniu przyjętych w projekcie ustawy metod, możliwości produkcyjnych gospodarstw tych dostawców.

Zauważyć należy, że w przypadku czynów, których sankcjonowanie byłoby umorzone na mocy projektowanej ustawy, podstawą wymierzenia kary pieniężnej jest obowiązek ustalenia przez właściwy organ, czy dany dostawca hurtowy popełnił czyn polegający na skupowaniu mleka pochodzącego od producentów nieposiadających ilości referencyjnych, oraz obowiązek zidentyfikowania tych producentów. Zgodnie z projektowanymi zmianami Agencja Rynku Rolnego nie będzie przeprowadzała postępowania administracyjnego mającego na celu stwierdzenie, czy dany dostawca hurtowy skupował mleko od producentów nieposiadających ilości referencyjnych, ponieważ ustalenie tej okoliczności nie jest podstawą wymierzenia tej kary pieniężnej. Uznać zatem należy, że w świetle projektowanych zmian czyn polegający na skupowaniu mleka od producentów nieposiadających ww. ilości nie będzie podlegać sankcji karnej.

Jednocześnie z uwagi na argumentację przedłożoną w uzasadnieniu proponuje się przekazanie wszelkich spraw związanych z wymierzeniem kar pieniężnych dyrektorom oddziałów terenów Agencji, jako organom najbardziej właściwym do prowadzenia postępowań administracyjnych w powyższym zakresie. Jednocześnie wskazać należy, że czyny zabronione zarówno na mocy obowiązujących przepisów, jak również

zgodnie z projektowanymi zmianami odnoszące się m.in. do nieprzesłania przez dostawców bezpośrednich rocznych informacji rozliczeniowych, przesłania ww. informacji po upływie ustawowo określonego terminu oraz przesłania przez tych dostawców nieprawidłowych informacji dotyczą uchybień popełnionych przez ponad 4 300 dostawców bezpośrednich. Natomiast powyższe naruszenia popełnione przez podmioty skupujące zostały stwierdzone przez Agencję w stosunku do ok. 40 podmiotów skupujących. Jednocześnie wskazać należy, że wymierzenie kar pieniężnych za ww. naruszenia bądź też odstąpienie od wymierzenia ww. kar wynika wprost z prawodawstwa wspólnotowego.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny, w tym liczbę popełnionych naruszeń oraz ich charakter, jest uzasadnione przekazanie ww. spraw związanych z wymierzeniem kar pieniężnych właściwym miejscowo dyrektorom oddziałów terenowych Agencji, którzy zidentyfikowali ww. naruszenia, posiadają pełną dokumentację niezbędną do przeprowadzenia postępowań administracyjnych w zakresie wymierzenia kar pieniężnych oraz są organami odpowiedzialnymi za prawidłowe funkcjonowanie systemu kwotowania produkcji mleka w Polsce. Jednocześnie wskazać należy na zasadność przekazania przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi ww. organom spraw związanych z wymierzeniem kar pieniężnych z uwagi na strukturę Agencji Rynku Rolnego (16 oddziałów terenowych Agencji) i liczbę zatrudnionych osób, które w sposób efektywny i sprawny przeprowadzą postępowania administracyjne w przedmiotowym zakresie.

Ponadto w projekcie ustawy proponuje się, aby przepis art. 24 ust. 6b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie miał zastosowania w stosunku do producenta, który otrzymał indywidualną ilość referencyjną przyznaną z krajowej rezerwy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 7 projektu ustawy).

Należy jednocześnie zaznaczyć, że wprowadzenie przepisów przejściowych w odniesieniu do projektowanych zmian nie wydaje się uzasadnione. Mając w szczególności na uwadze zaproponowane zmiany

zasad rozdysponowania krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej, Agencja Rynku Rolnego będzie zobligowana do wprowadzenia stosownych zmian proceduralnych oraz zmian w systemie informatycznym. Jednocześnie należy podkreślić, że Agencja będzie prawnie umocowana do wydawania decyzji w sprawie przyznawania dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy dopiero po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej w danym roku kwotowym, które jest wydawane dopiero po rozliczeniu przez Agencję poprzedniego roku kwotowego. Powyższe oznacza, że decyzje w ww. zakresie będą wydawane najprawdopodobniej nie wcześniej niż we wrześniu danego roku kwotowego.

Reasumując, stwierdzić należy, że Agencja Rynku Rolnego będzie miała kilka miesięcy na wprowadzenie nowych rozwiązań, o których wspomniano powyżej.

Natomiast z punktu widzenia pozostałych podmiotów, na które będzie oddziaływał akt normatywny, wskazać należy, że projektowane zmiany powinny wejść w życie jak najszybciej z uwagi na to, aby ww. podmioty mogły jak najwcześniej skorzystać z przysługujących im praw (możliwość skorzystania z dofinansowania spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych ze środków Agencji Rynku Rolnego).

Stosownie do treści art. 4 i 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) niniejszy projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w Biuletynie Informacji Publicznej. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy, zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

(Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z powyższym nie podlega procedurze notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy ustawy będą bezpośrednio oddziaływać na producentów mleka, podmioty skupujące i przetwarzające mleko oraz Agencję Rynku Rolnego.

Projektowana ustawa zmienia zasady rozdysponowania krajowej rezerwy ilości referencyjnej, wprowadzając warunki uprawniające producentów do

ubiegania się o przyznanie dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy.

Ponadto proponowane przepisy uniemożliwią producentom dokonanie konwersji ilości referencyjnych z krajowej rezerwy w okresie 2 lat od otrzymania tych ilości.

Projektowana ustawa wpłynie również na rozszerzenie zadań realizowanych przez Agencję przez wprowadzenie uprawnień dla Prezesa Agencji do wydawania certyfikatów jakości masła, odtłuszczonego mleka w proszku i śmietanki przeznaczonych do wykorzystania w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej na rynku mleka i przetworów mlecznych oraz wprowadzenia kompetencji do przeprowadzania przez Agencję kontroli wstępnej u podmiotu skupującego.

Dodatkowo projektowane przepisy stanowią o wymierzaniu sankcji karnych za naruszenie przepisów ustawy oraz prawodawstwa wspólnotowego przez dyrektorów oddziałów terenowych Agencji.

Ponadto projektowany akt normatywny wpłynie na ok. 6 tys. placówek oświatowych, które dotychczas uczestniczyły lub zadeklarowały chęć uczestniczenia w mechanizmie dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych oraz na ok. 1 270 tys. uczęszczających do nich uczniów. Regulacja będzie oddziaływać na zakłady mleczarskie spełniające wymagania Unii Europejskiej w zakresie higieny produkcji mleczarskiej, zainteresowane uczestnictwem w tym mechanizmie. Ponadto regulacja wpłynie na poprawę opłacalności produkcji mleka przez producentów dostarczających mleko do zainteresowanych zakładów mleczarskich.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa

Zwiększenie środków Agencji Rynku Rolnego na dofinansowanie dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych w 2007 r. oszacowano na 35 mln zł.

W ustawie budżetowej na rok 2007 (Dz. U. Nr 15, poz. 90) zostały ujęte środki pieniężne w kwocie 35 mln zł na ww. cel (część 35 – rynki rolne, dział 500 – handel, rozdział 50002 – Agencja Rynku Rolnego).

Szacuje się, że kwota 35 mln zł umożliwi bezpłatne spożywanie mleka przez uczniów szkół podstawowych do końca roku 2007.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowany akt normatywny nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowany akt normatywny wpłynie na konkurencyjność gospodarstw rolnych zajmujących się produkcją mleka, które zwiększą skalę produkcji przez nabywanie dodatkowych ilości referencyjnych na wolnym rynku, co wpłynie na zwiększenie dostaw mleka do podmiotów skupujących zajmujących się przetwórstwem mleka, umożliwiając pełniejsze wykorzystanie posiadanych przez ww. podmioty mocy produkcyjnych i zwiększenie osiąganych przez nie wyników ekonomicznych.

Ponadto projektowany akt normatywny spowoduje powiększenie grona konsumentów mleka, wzrost popytu na mleko i jego przetwory, a tym samym korzystnie wpłynie na rozwój przetwórstwa mleka.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowany akt normatywny może w pewnym stopniu, nawet przy projektowanym złożeniu 15% potrącenia ilości referencyjnej stanowiącej przedmiot umowy w przypadku zawarcia tej umowy między producentami posiadającymi gospodarstwa na terenie różnych województw, wpłynąć na przemieszczenie ilości referencyjnych w regionach kraju charakteryzujących się małą skalą produkcji i przetwórstwa mleka (południe kraju) na rzecz regionów specjalizujących się w produkcji mleka.

Przewiduje się jednak, że ww. przemieszczenie będzie podyktowane sprzedażą ilości referencyjnych z gospodarstw, które w ustanowionym do dnia 31 grudnia 2006 r. w Traktacie Akcesyjnym okresie przejściowym na dostosowanie się do wymagań klasy mleka i/lub wymagań strukturalnych UE nie spełniły wymagań w ww. zakresie. Według danych Głównego Inspektoratu Weterynarii (GIW) na dzień 31 sierpnia 2006 r. prawie 76 tys. gospodarstw nie zakończyło procesu dostosowawczego, co oznacza, że mleko lub przetwory mleczne pochodzące z gospodarstw niedostosowanych nie będą mogły być wprowadzane do obrotu.

Mimo braku precyzyjnych informacji GIW przewiduje, że zdecydowana większość gospodarstw, które nie zdołają się dostosować, to gospodarstwa najmniejsze, tj. z 1-2 krowami, dla których faktycznym powodem braku dostosowania jest zbyt mała skala produkcji, wpływająca na brak jej opłacalności.

Dodatkowo zauważyć należy, że przepisy nowelizowanej ustawy stanowią, że w przypadku niewywiązania się przez producenta z przyznanego limitu produkcji co najmniej w 70%, niewykorzystana ilość referencyjna przechodzi do krajowej rezerwy.

Zniesienie regionalizacji w obrocie ilościami referencyjnymi umożliwi zatem producentom posiadającym gospodarstwa niedostosowane do standardów UE, w regionach, w których nie ma popytu na ilości referencyjne, na sprzedaż – po korzystnej cenie – tych ilości producentom z regionów Polski charakteryzujących się intensywną produkcją mleczarską.

Wydaje się, że zniesienie regionalizacji w obrocie ilościami referencyjnymi nie będzie miało wpływu na uniemożliwienie rozwoju drobniejszych i słabszych ekonomicznie gospodarstw zajmujących się produkcją mleka, zwłaszcza położonych w regionach uboższych, na rzecz gospodarstw większych obszarowo znajdujących się w lepszej sytuacji ekonomiczno-finansowej.

Zauważyć należy, że opłacalność produkcji mleka jest podyktowana przede wszystkim skalą tej produkcji. Wobec powyższego należy mieć na uwadze, że słabsze ekonomicznie gospodarstwa, mając na celu osiągnięcie oraz

podwyższenie pozycji konkurencyjnej na rynku mleka, muszą niewątpliwie zwiększyć skalę produkcji, a co na tym idzie – zwiększyć posiadaną ilość referencyjną. W związku z tym utrzymywana regionalizacja począwszy od wprowadzenia w Polsce systemu kwotowania produkcji mleka (3 lata) umożliwiała producentom mleka z gospodarstw położonych na obszarze województw niespecjalizujących się w produkcji mleczarskiej podjęcie określonych decyzji o charakterze gospodarczo-ekonomicznym, dotyczących ewentualnego powiększenia stada krów mlecznych oraz nabycia, po bardzo niskiej cenie, dodatkowych ilości referencyjnych w danym województwie. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że obrót indywidualnymi ilościami referencyjnymi ma charakter dobrowolny i jest wynikiem indywidualnej decyzji podjętej przez każdego producenta, a tym samym nie stanowi gwarancji utrzymania produkcji mleka przez producentów, w szczególności w słabszych ekonomicznie gospodarstwach. Jak wspomniano wcześniej, wolniejszy rozwój ww. gospodarstw bądź też brak rozwoju ww. gospodarstw jest podyktowany bardzo małą skalą produkcji mleka w tych gospodarstwach, co w połączeniu z niskimi cenami płaconymi przez podmioty skupujące skutkuje niską rentownością tej produkcji bądź też jej brakiem, prowadząc w konsekwencji do niezyskiwania środków finansowych na dostosowanie tych gospodarstw do wymagań wspólnotowych w zakresie produkcji mleka, a tym samym do konieczności likwidacji tego kierunku produkcji.

Ponadto należy zauważyć, że przy istniejącej regionalizacji jest widoczna koncentracja produkcji i podaży mleka, z uwagi na regionalne zróżnicowanie warunków sprzyjających produkcji mleczarskiej w skali całego kraju. Zniesienie regionalizacji w obrocie indywidualnymi ilościami referencyjnymi może więc jedynie przyczynić się do ewentualnego zintensyfikowania produkcji i przetwórstwa mleka w niektórych regionach kraju, a nie wpłynąć na zróżnicowanie regionalne kraju pod względem produkcji i przetwórstwa mleka.

Jednocześnie zniesienie regionalizacji może więc przyczynić się do pełniejszego wykorzystania możliwości produkcyjnych posiadanych przez zakłady, jak i producentów mleka, skutkującego zmniejszeniem jednostko-

wych kosztów przetwórstwa i produkcji mleka. Ponadto zniesienie regionalizacji w obrocie indywidualnymi ilościami referencyjnymi po stronie zakładów przetwórczych może przynieść zwiększenie konkurencyjności cenowej oferowanych przez te zakłady produktów, a tym samym stanowić korzyść po stronie odbiorców produktów finalnych. Natomiast zwiększona koncentracja produkcji po stronie producentów mleka może mieć wpływ na uzyskiwanie wyższej ceny za sprzedawane mleko.

Ponadto projektowany akt normatywny wpłynie na stabilizację sytuacji na rynku mleka i przetworów mlecznych w poszczególnych regionach. Będzie także sprzyjał lepszemu zaspokajaniu potrzeb żywieniowych dzieci i młodzieży szkolnej na wapń i białko zwierzęce.

Wprowadzenie dofinansowania ze środków Agencji umożliwi spożywanie mleka przez dzieci z rodzin najuboższych, z regionów biedniejszych i tym samym umożliwi wyrównanie dysproporcji między regionami w dostępie do „szklanki mleka”.

6. Konsultacje społeczne

W listopadzie i grudniu 2006 r. odbywały się konsultacje z przedstawicielami branży mleczarskiej dotyczące uregulowania kluczowych kwestii będących przedmiotem projektowanych zmian.

Dodatkowo projekt aktu normatywnego został przekazany, w ramach uzgodnień międzyresortowych, do zaopiniowania przez:

- 1) Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich;
- 2) Związek Prywatnych Przetwórców Mleka;
- 3) Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy;
- 4) Krajową Radę Izb Rolniczych;
- 5) NSZZ RI „Solidarność”;
- 6) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”;
- 7) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;

- 8) Federację Związków Producentów Rolnych;
- 9) Forum Związków Zawodowych;
- 10) Związek Nauczycielstwa Polskiego;
- 11) Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka.

W ramach konsultacji społecznych zgłoszono następujące uwagi:

Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich:

- 1) wnioskowano o zachowanie dotychczasowego brzmienia przepisu art. 4 ust. 2 pkt 3 wprowadzającego zobowiązanie podmiotu skupującego do sprzedaży mleka wyłącznie podmiotowi skupującemu wpisanemu do rejestru podmiotów – w przypadku sprzedaży mleka do innego podmiotu skupującego; uwaga nie została przyjęta – wydaje się, że przedmiotowy przepis ogranicza prawa podmiotów skupujących w zakresie ich działalności gospodarczej i zasad wolnej konkurencji, a także ogranicza zasadę swobodnego przepływu towarów;
- 2) wnioskowano o zrezygnowanie z nałożenia w przepisach ustawy obowiązku prowadzenia przez podmioty skupujące wyodrębnionych rachunków bankowych, na których będą gromadzone zaliczki na poczet opłaty za przekroczenie indywidualnych ilości referencyjnych oraz inne należności związane z koniecznością pobrania od dostawców hurtowych ww. opłaty; uwaga nie została przyjęta – wprowadzenie omawianego obowiązku jest podyktowane koniecznością ułatwienia monitorowania procesu pobierania przez podmioty skupujące zaliczek na poczet opłaty, a także publicznoprawnym charakterem tych środków uzasadniającym należyte ich zabezpieczenie i wyłączenie z postępowania egzekucyjnego i cywilnego;
- 3) wnioskowano o usunięcie z projektowanej treści przepisu art. 12a zobowiązującego dostawców do wprowadzenia do obrotu mleka w ilościach nieprzekraczających posiadanych przez tych dostawców możliwości produkcyjnych, wskazując, że zaproponowana metoda oceny możliwości produkcyjnych gospodarstwa producenta na podstawie dokumentów dotyczących oceny wartości użytkowej krów lub bieżącej informacji w zakresie przeciętnego rocznego udoju mleka od 1 krowy ogłaszanej

przez GUS jest zbyt restrykcyjna (uwaga powyższa została również zgłoszona przez Związek Prywatnych Przetwórców Mleka); uwaga została częściowo przyjęta przez wprowadzenie dokładniejszej metody szacowania możliwości produkcyjnych – zamiast przeciętnego rocznego udoju mleka od jednej krowy w skali kraju wprowadzono informację o przeciętnym rocznym udoju mleka od jednej krowy w danym województwie publikowaną przez GUS i przeciętną wydajność mleczną według ras i województw publikowaną przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej bydła mlecznego;

- 4) wnioskowano o usunięcie z projektowanej treści przepisu art. 16 ust. 2 wprowadzającego ograniczenie zwiększenia sprzedaży mleka w stosunku do indywidualnej ilości referencyjnej na poziomie nie wyższym niż 30%, uprawniającego do ubiegania się o przyznanie indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej; uwaga nie została przyjęta – zaproponowane w projektowanych przepisach zasady rozdysponowania krajowej rezerwy wynikają z jej przewidywanej niewielkiej wysokości, dlatego powinny być ustalone w kierunku ograniczającym szybkie i znaczące przekraczanie przez dostawców posiadanych indywidualnych ilości referencyjnych;
- 5) wnioskowano o utrzymanie dotychczasowego brzmienia art. 22 i 22a, zgodnie z którymi zawarcie umowy zbycia lub oddania w używanie prawa do indywidualnej ilości referencyjnej jest możliwe jedynie między producentami posiadającymi gospodarstwa na terenie działania tego samego oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego; uwaga została przyjęta – zaproponowane w przedmiotowym projekcie zniesienie regionalizacji jest podyktowane znaczącym zróżnicowaniem stopnia wykorzystania ilości referencyjnych w poszczególnych województwach oraz niewielką krajową rezerwą, jaka będzie w następnym roku kwotowym (2007/2008). W sytuacji gdy krajowa rezerwa będzie niewielka, zniesienie regionalizacji w obrocie ilościami referencyjnymi będzie stanowić podstawową możliwość zwiększenia przez producentów rozwijających produkcję mleka posiadanych ilości referencyjnych, a umożliwienie ww. obrotu w sposób naturalny przyczyni się do osiągnięcia równowagi na rynku mleka i przetworów mlecznych;

- 6) wnioskowano o usunięcie projektowanej treści przepisu art. 24 ust. 6b, który uniemożliwia dokonywanie konwersji indywidualnej ilości referencyjnej w okresie 2 lat od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy; uwaga nie została przyjęta – należy podkreślić, że projektowany przepis ma ograniczyć spekulacyjne podejście do ilości referencyjnych uzyskiwanych przez producentów z krajowej rezerwy (dokonywanie zakupu niewielkiej ilości referencyjnej i jej szybkie przekroczenie w celu uzyskania ilości referencyjnych z krajowej rezerwy, a następnie dokonanie konwersji tych ilości) oraz zapewnić zachowanie przez ww. okres pierwotnego charakteru ilości referencyjnej;
- 7) wnioskowano o utrzymanie dotychczasowego brzmienia treści przepisu art. 33 ust. 6 określającego termin, w jakim podmioty skupujące są obowiązane zwrócić dostawcom pobrane zaliczki na poczet opłaty (uwaga powyższa została również zgłoszona przez Związek Prywatnych Przetwórców Mleka); uwaga nie została przyjęta – należy zauważyć, że bieg terminu 7 dni na zwrot dostawcy przez podmiot skupujący zaliczek na poczet opłaty rozpoczyna się od dnia, w którym decyzja dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, na mocy której podmiot skupujący jest obowiązany do zwrotu zaliczek, stała się ostateczna, co w praktyce oznacza co najmniej 14 dni od dnia doręczenia decyzji podmiotowi skupującemu;
- 8) wnioskowano o utrzymanie dotychczasowego brzmienia art. 36 ust. 1 i 2 w zakresie terminów, w jakich dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji Rynku Rolnego są obowiązani do dokonania rozliczenia wykorzystania przez dostawców hurtowych indywidualnych ilości referencyjnych i określenia, w drodze decyzji, wysokości należnych opłat z tytułu przekroczenia indywidualnych ilości referencyjnych; uwaga została przyjęta;
- 9) wnioskowano o zmianę zaproponowanej stawki dopłaty z budżetu państwa do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych określonej w projektowanej treści art. 46 przez odniesienie wysokości dopłaty do wysokości maksymalnej ceny mleka o zawartości co najmniej 1% tłuszczu poddanego obróbce cieplnej w opakowaniach o pojemności

mniejszej niż 0,23 l, ale nie mniejszej niż 0,20 l (uwaga powyższa została również zgłoszona przez Związek Prywatnych Przetwórców Mleka); uwaga została przyjęta – przyjęcie przedmiotowej uwagi pozwoli na bezpłatne oferowanie mleka bez dodatków smakowych niezależnie od wielkości opakowania, w którym mleko jest dostarczane do szkół;

10) wnioskowano o usunięcie nowych przepisów w zakresie odpowiedzialności, w szczególności:

- a) przepisu art. 54 ust. 1 wprowadzającego karę pieniężną za wprowadzanie przez dostawców do obrotu mleka lub przetworów mlecznych w ilości przekraczającej posiadane możliwości produkcyjne; uwaga nie została przyjęta – projektowany przepis ma na celu ograniczenie praktyki wprowadzania przez producentów do obrotu, jako własnego, mleka pochodzącego od innych producentów mleka,
- b) przepisu art. 54f wprowadzającego karę pieniężną za wskazanie przez podmiot skupujący w dokumentach potwierdzających dostawy mleka ilości mleka inne niż ustalone przy jego rozładunku u podmiotu skupującego; uwaga nie została uwzględniona, należy wskazać, że zgodnie z wytycznymi zawartymi w przepisach UE w zakresie organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych dokumenty potwierdzające dostawy mleka i zgodność ilości skupionego mleka przy rozładunku powinna być przedmiotem kontroli, co oznacza, że ww. nieprawidłowość stwierdzona podczas działań kontrolnych powinna być sankcjonowana,
- c) przepisu art. 54k wprowadzającego karę pieniężną dla podmiotu skupującego w przypadku przekroczenia dopuszczalnego odchylenia dla wyników badań zawartości tłuszczu w skupionym mleku; uwaga nie została przyjęta – wprowadzenie przedmiotowej sankcji karnej ma na celu utrzymanie wysokiej jakości wykonywanych badań, zapewniającej uzyskiwanie wiarygodnych wyników, które w sposób możliwie precyzyjny odzwierciedlają rzeczywistą zawartość tłuszczu w ocenianym mleku. Należy podkreślić, że prawidłowe określenie zawartości tłuszczu w skupionym mleku ma decydujące znaczenie dla

ustalenia stopnia wykorzystania przez poszczególnych dostawców hurtowych przysługujących im indywidualnych ilości referencyjnych.

Związek Prywatnych Przetwórców Mleka:

- 1) wnioskowano o wprowadzenie minimalnego progu zwiększenia sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych uprawniającego do ubiegania się przez producentów o przyznanie indywidualnych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej oraz usunięcie ograniczenia zwiększenia sprzedaży mleka w stosunku do indywidualnej ilości referencyjnej na poziomie nie wyższym niż 30%; uwaga nie została przyjęta – jak wspomniano w uzasadnieniu, zaproponowane w projektowanych przepisach zasady rozdysponowania krajowej rezerwy wynikają z jej przewidywanej niewielkiej wysokości, dlatego powinny być ustalone w kierunku ograniczającym szybkie i znaczące przekraczanie przez dostawców posiadanych indywidualnych ilości referencyjnych, w związku z powyższym wprowadzanie minimalnego progu zwiększenia sprzedaży mleka lub przetworów mlecznych oraz pozostawienie nieograniczonej maksymalnej wysokości ilości referencyjnej, jaką producent może uzyskać z krajowej rezerwy, byłoby nieuzasadnione i sprzeczne z zaproponowanym podejściem do zasady rozdysponowania krajowej rezerwy;
- 2) wnioskowano o wprowadzenie zmiany przepisów dotyczących zasad zawierania umów zbycia prawa do indywidualnej ilości referencyjnej polegającej na umożliwieniu zawierania ww. umów na terenie całego kraju, przy czym do krajowej rezerwy krajowej ilości referencyjnej przechodziłoby 5% indywidualnej ilości referencyjnej stanowiącej przedmiot umowy; uwaga nie została przyjęta – należy zauważyć, że całkowita liberalizacja w zakresie dokonywania zbycia prawa do indywidualnej ilości referencyjnej mogłaby spowodować niekorzystne skutki dla wybranych regionów kraju, w których produkcja mleka jest mniej opłacalna, i przyczynić się do szybkiego jej spadku, a co za tym idzie konieczności zaprzestania działalności przez wybrane zakłady mleczarskie;

- 3) wnioskowano o złagodzenie przepisu art. 24 ust. 6b wprowadzającego zakaz dokonywania konwersji indywidualnej ilości referencyjnej w okresie 2 lat od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania indywidualnej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy, zaproponowano, aby zakaz ten dotyczył wyłącznie konwersji stałej; uwaga nie została przyjęta – przyjęcie zaproponowanej zmiany sprawia, że przepis art. 24 ust. 6b będzie bezprzedmiotowy i nie ograniczy spekulacyjnego podejścia do ilości referencyjnych uzyskiwanych przez producentów z krajowej rezerwy. Jednocześnie w projekcie ustawy zastrzeżono, że niniejszy przepis nie ma zastosowania w odniesieniu do decyzji w sprawie przyznania dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy wydanych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy;
- 4) wnioskowano o doprecyzowanie w art. 33 ust. 7 sformułowania „od dnia zaprzestania wykonywania działalności przez podmiot skupujący” przez zastąpienie tego wyrażenia sformułowaniem: „zaprzestania działalności gospodarczej potwierdzonego stosowanymi dokumentami” lub „wykreślenia z rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Prezesa ARR”; uwaga nie została przyjęta – należy wskazać, że dzień zaprzestania skupu mleka od producentów niekoniecznie musi odpowiadać dacie zaprzestania prowadzenia przez podmiot skupujący działalności gospodarczej, jak również dacie wykreślenia podmiotu z rejestru przedsiębiorców, a przekazanie środków pieniężnych związanych z rozliczaniem opłaty za przekroczenie indywidualnych ilości referencyjnych powinno nastąpić w jak najkrótszym czasie po zaprzestaniu skupu mleka od producentów w celu należytego zabezpieczenia środków publicznoprawnych.

Krajowa Rada Izb Rolniczych

Wnioskowano o utrzymanie dotychczasowego brzmienia art. 22 i 22a, zgodnie z którymi zawarcie umowy zbycia lub oddania w używanie prawa do indywidualnej ilości referencyjnej możliwe jest jedynie między producentami posiadającymi gospodarstwa na terenie działania tego samego oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego; wskazano, że ograniczenie obrotu

indywidualnymi ilościami referencyjnymi na dotychczasowych zasadach należałoby zachować w szczególności w województwie podkarpackim, małopolskim, śląskim i świętokrzyskim; uwaga nie została przyjęta – jak wspomniano w uzasadnieniu, zaproponowane w przedmiotowym projekcie zniesienie regionalizacji jest podyktowane znaczącym zróżnicowaniem stopnia wykorzystania ilości referencyjnych w poszczególnych województwach oraz ograniczoną możliwością uzyskania ilości referencyjnych z krajowej rezerwy w następnym roku kwotowym (2007-2008).

Jednocześnie należy wskazać, że wprowadzenie 15% potrącenia ilości referencyjnej stanowiącej przedmiot umowy zbycia, w przypadku zawarcia tej umowy między producentami posiadającymi gospodarstwa na terenie różnych województw, zapobiegnie szybkiemu przemieszczaniu ilości referencyjnych z regionów kraju charakteryzujących się małą skalą produkcji i przetwórstwa mleka (południe kraju) na rzecz regionów specjalizujących się w tym zakresie.

Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka:

- 1) wnioskowano o wprowadzenie przepisów umożliwiających przyznawanie dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy ilości referencyjnej w pierwszej kolejności producentom posiadającym stada bydła mlecznego objęte oceną wartości użytkowej krów mlecznych, którzy:
 - a) zaciągnęli kredyty lub podpisali umowy na otrzymanie dofinansowania z funduszu przedakcesyjnego SAPARD na sfinansowanie inwestycji związanych z produkcją mleczarską (modernizację obór, budowę nowych stanowisk), którzy po zakończeniu inwestycji przekroczyli posiadane ilości referencyjne, a nie otrzymali dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy na zaplanowaną produkcję,
 - b) są młodymi rolnikami rozpoczynającymi produkcję mleka; propozycja zmiany nie została przyjęta – uzasadnienia analogiczne jak w pkt 4 uwag zgłoszonych przez Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich;
- 2) wnioskowano o zniesienie regionalizacji w obrocie indywidualnymi ilościami referencyjnymi poza województwem małopolskim, podkarpackim i świętokrzyskim, w których regionalizacja, zdaniem Federacji, powinna być utrzymana jeszcze przez 2 lata; uwaga bezprzedmiotowa – uzasad-

nienie analogiczne jak w przypadku uwagi zgłoszonej przez Związek Prywatnych Przetwórców Mleka;

- 3) wnioskowano o wprowadzenie 5% potrącenia indywidualnej ilości referencyjnej w przypadku zawierania umowy zbycia prawa do indywidualnej ilości referencyjnej na obszarze jednego województwa oraz różnych województw oraz pokrycie zakupu 5% ilości referencyjnej przekazywanej na rzecz krajowej rezerwy ze środków Agencji Rynku Rolnego; uwaga nie została przyjęta – zaproponowane w projekcie ustawy zróżnicowanie procentu ilości referencyjnej przechodzącej do krajowej rezerwy z tytułu zawarcia umowy zbycia ilości referencyjnej w przypadku transakcji między producentami posiadającymi gospodarstwa na obszarze jednego województwa – 5% i w przypadku transakcji między producentami posiadającymi gospodarstwa na obszarze dwóch województw – 15% pozwala z jednej strony na większe niż dotychczas zasilanie krajowej rezerwy z opisywanego źródła oraz łatwiejszy dostęp do dodatkowych ilości referencyjnych, z drugiej natomiast zapobiegnie wystąpieniu negatywnych skutków zniesienia regionalizacji w postaci zbyt szybkiego przemieszczania ilości referencyjnych z regionów kraju charakteryzujących się małą skalą produkcji i przetwórstwa mleka (południe kraju) na rzecz regionów specjalizujących się w tym zakresie.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na to, że zgodnie z art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003, żadna pomoc finansowa bezpośrednio związana z nabywaniem kwot nie może zostać przyznana przez żadną władzę publiczną w odniesieniu do sprzedaży, transferu lub przydziału ilości referencyjnych dokonanych na podstawie ww. rozporządzenia;

- 4) wnioskowano o usunięcie projektowanego przepisu art. 24 ust. 6b stanowiącego, że w przypadku otrzymania dodatkowych ilości referencyjnych z krajowej rezerwy nie można dokonać konwersji indywidualnej ilości referencyjnej w okresie dwóch lat od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania dodatkowej ilości referencyjnej z krajowej rezerwy; uwaga nie została przyjęta – uzasadnienie analogicznie jak

w pkt 6 uwag zgłoszonych przez Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/792 /2007/DP/ap

Warszawa, 30.03. 2007 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-40-07), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Lepper

Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2007-04-07

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków i trybu wypłacania dopłat do spożycia
mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych oraz szczegółowego
zakresu kontroli wykorzystania tych dopłat**

Na podstawie art. 46b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2081 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb wypłacania dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych z przychodów Agencji pochodzących z dotacji budżetowej, zwanych dalej „dopłatą krajową” oraz szczegółowy zakres kontroli wykorzystania tych dopłat.

§ 2. 1. Dopłatę krajową wypłaca się w okresie od pierwszego dnia roku szkolnego do dnia, w którym kończą się zajęcia dydaktyczno – wychowawcze w danym roku szkolnym zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 46, poz. 432, z późn. zm.³⁾) z wyłączeniem zajęć pozaszkolnych, ferii i świąt.

2. Dopłatę krajową wypłaca się w pięciu następujących po sobie dwumiesięcznych okresach rozliczeniowych.

§ 3. 1. Wniosek o udzielenie dopłaty krajowej za dany okres rozliczeniowy, składa się:

1) nie później niż 4 miesiące po zakończeniu okresu rozliczeniowego;

- 2) wraz z wnioskiem o dopłatę, o której mowa w art. 42 pkt 2 lit. g ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, zwanej dalej „ustawą”, oraz dokumentami potwierdzającymi dostawy mleka i przetworów mlecznych do szkół podstawowych, na warunkach określonych w art. 46 ust 5 ustawy.

2. W ramach jednego okresu rozliczeniowego wnioskodawca może złożyć więcej niż jeden wniosek o dopłatę krajową.

§ 4. Kwotę należnej dopłaty krajowej Agencja określa na podstawie dokumentów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2.

§ 5. Przyznaną Wnioskodawcy kwotę dopłaty krajowej Agencja wypłaca w terminie 60 dni od dnia otrzymania kompletnych i prawidłowo wypełnionych dokumentów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2.

§ 6. 1. Wnioskodawcy są zobowiązani do:

- 1) przechowywania dokumentacji związanej z dopłatami udzielanymi przez Agencję przez 5 lat od dnia złożenia wniosku o dopłatę;
- 2) poddania się wszelkim kontrolom i czynnościom sprawdzającym przeprowadzanym przez komórki organizacyjne pionu kontrolnego Agencji oraz inne upoważnione instytucje, w celu dokonania oceny należytego przestrzegania warunków udzielania dopłat krajowych.

2. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 20 i art. 21 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 42 z 2004 r., poz. 386, z późn. zm.⁴⁾).

§ 7. 1. Przedmiotem kontroli przeprowadzanych u wnioskodawców oraz w szkołach podstawowych jest dokumentacja związana z dopłatami krajowymi udzielanymi przez Agencję.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli zostanie stwierdzone, że wnioskodawca:

- 1) uzyskał dopłatę krajową do większej ilości mleka i przetworów mlecznych niż wynikało to z dokumentów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2,

2) dostarczał mleko i przetwory mleczne do szkół podstawowych w cenie wyższej niż różnica pomiędzy ceną maksymalną dostarczonego produktu a ceną maksymalną określoną dla mleka, o którym mowa w art. 46 ust. 2 ustawy – jest obowiązany do zwrotu nienależnie lub nadmiernie pobranej kwoty dopłat łącznie z odsetkami ustawowymi.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**Minister
Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915)

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 Nr 50, poz. 363, Nr 206 poz. 1541

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 104, poz. 965; Nr 141 poz. 1362; Dz. U. z 2004 r. Nr 164 poz. 1716; Dz. U. z 2005 r. Nr 2005 r. Nr 142, poz. 1191; Dz. U. z 2006 r. Nr 36, poz. 250; Nr 86, poz. 595; Nr 141, poz. 999

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 97, poz. 964; Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 115; Nr 141, poz. 1182; Nr 132, poz. 1110; Nr 163, poz. 1362; Nr 169, poz. 1420; Dz. U. z 2006 r. Nr 92, poz. 638; Nr 133, poz. 935; Nr 187, poz. 1381; Nr 170, poz. 1217; Nr 208, poz. 1541; Nr 249, poz. 1832; Nr 220, poz. 1600

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 46b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi został upoważniony do określenia szczegółowych warunków i trybu wypłacania dopłat krajowych oraz szczegółowego zakresu kontroli wykorzystywania tych dopłat, mając w szczególności na uwadze określenie terminów dokonywania poszczególnych czynności związanych z wypłatą dopłat krajowych, przepisy Unii Europejskiej w zakresie dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w przedszkolach i szkołach, a także zabezpieczenie prawidłowości wydatkowania tych środków.

Ustawa z dnia ... *o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz niektórych innych ustaw* wprowadziła zmianę art. 46, która to zmiana dodatkowo, poza dopłatami pochodzącymi ze środków Unii Europejskiej oraz Funduszu Promocji Mleczarstwa, umożliwiła Agencji Rynku Rolnego dofinansowanie dopłat do spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych z przychodów Agencji pochodzących z dotacji budżetowej (dopłaty krajowe).

Celem wprowadzenia powyższej zmiany jest umożliwienie oferowania uczniom szkół podstawowych bezpłatnego mleka, dzięki czemu zwiększy się również atrakcyjność mechanizmu Wspólnej Polityki Rolnej „Dopłaty do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych”.

Ponadto prognozuje się, że wprowadzenie proponowanego dofinansowania do ww. mechanizmu z dotacji budżetowej pozwoli na zwiększenie zainteresowania spożywaniem mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych z ok. 11% uczniów uczęszczających do placówek oświatowych do ok. 17%.

Okres stosowania dopłaty krajowej do spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych został ustalony na czas trwania roku szkolnego z wyłączeniem zajęć pozaszkolnych, ferii i świąt.

Rozporządzenie przygotowano w celu szczegółowego określenia sposobu ubiegania się przez wnioskodawców, w rozumieniu art. 46a ust. 1 pkt 1 *ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*, o dopłatę krajową.

Ponadto rozporządzenie określa Dyrektora Oddziału Terenowego Agencji Rynku Rolnego jako organ właściwy do rozpatrywania wniosków oraz przyznawania dopłaty krajowej.

Dodatkowo w celu zapewnienia należytego wykorzystania środków budżetowych, przewidzianych na finansowanie dopłat krajowych, niniejsze rozporządzenie wprowadza szeroki zakres kontroli zarówno nad wnioskodawcami, jak również szkołami podstawowymi biorącymi udział w programie dopłat krajowych do spożycia mleka i przetworów mlecznych.

Rozporządzenie zobowiązuje wnioskodawców do przechowywania dokumentacji związanej z dopłatami krajowymi przez okres co najmniej 5 lat, do poddania się wszelkim kontrolom i czynnościom sprawdzającym w celu dokonania oceny przestrzegania warunków udzielania dopłat, jak również do zobowiązania szkół podstawowych, do których wnioskodawca dostarcza mleko lub przetwory mleczne w ramach dopłaty krajowej, do umożliwienia kontroli organom upoważnionym.

Niniejsze rozporządzenie jako organ uprawniony do przeprowadzania ww. kontroli określa Agencję Rynku Rolnego.

Proponuje się wejście w życie niniejszego rozporządzenia z dniem ogłoszenia z uwagi na fakt, iż pozwoli to na jak najszybsze uruchomienie mechanizmu dopłat krajowych.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowane rozporządzenie

Projekt rozporządzenia dotyczy producentów mleka i przetworów mlecznych, szkół podstawowych oraz Agencji Rynku Rolnego.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji

- 1) Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich,
- 2) Związek Prywatnych Przetwórców Mleka,
- 3) Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy,
- 4) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- 5) NSZZ RI „Solidarność”,
- 6) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”,

- 7) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 8) Federacja Związków Producentów Rolnych,
- 9) Forum Związków Zawodowych,
- 10) Związek Nauczycielstwa Polskiego,
- 11) Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka.

3. Wpływ projektowanego aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia będzie mieć wpływ na wydatki budżetu państwa. Dopłaty krajowe będą finansowane z przychodów Agencji Rynku Rolnego pochodzących z dotacji budżetowej, w ramach której 35 mln zł przeznaczono na dofinansowanie spożycia mleka i przetworów mlecznych w szkołach podstawowych.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na zmniejszenie konkurencyjności polskiej gospodarki i nie wpłynie na przedsiębiorczość.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie bezpośrednio na sytuację i rozwój regionalny.